

HET BOEK DES LEVENS

VAN HET LAM

 Goedemorgen vrienden. Ik was een beetje verbaasd om hier te zijn vandaag. Ik had niet verwacht hier te zijn. Ik zou in Kentucky zijn. En een heel dierbare vriend van mij is vreselijk ziek geworden, onze broeder Lyle McSpaddin. [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . op sterven in het ziekenhuis. Mevrouw Ferguson die hier vroeger kwam, haar zoon ligt ook op sterven in het ziekenhuis. En dus ben ik niet gegaan en bleef gewoon voor hen.

² En dan, meneer Matheny van de Pinksterkerk in New Albany in Silver Street, net voorbij de. . . Het ligt tussen. . . Het is op Oak en Silver geloof ik. En hij. . . Ik zou vanavond voor hem spreken en ik vertelde hem. . . Heb het afgelopen woensdag afgezegd en vertelde hem dat ik zou wachten tot ik terug zou komen van Indianapolis. En dan net toen ik gisteren het ziekenhuis binnenliep om broeder Lyle te zien, wel, kwam ik hem tegen. En hij zei: “Wel, ik zie dat je niet bent gegaan.”

En ik zei: “Nee.”

Hij zei: “Wel, kom dan toch spreken.”

³ Dus ik denk, zo de Here wil, dat ik daar vanavond zal zijn om te prediken voor broeder Matheny. En, ja, ik vertelde hem dat als we daarheen zouden gaan dat ik een genezingsdienst voor hem zou gaan houden. En meestal wil ik zo’n drie dagen vasten vóór de genezingsdienst. Dus ik vertelde hem dat ik zou spreken en als er iemand daar zou zijn, zouden we sowieso voor hen bidden, gewoon de—de gewone gebedsrij.

⁴ Nu, we hebben nog één week, een week vanaf aanstaande maandag nu tot de diensten in Cadle Tabernacle in Indianapolis beginnen. En wij vertrouwen erop dat de Here ons daar zal zegenen in een overvloedig geweldige samenkomst. Als een kind met kerstverwachtingen wacht ik op die dienst. Ik. . .

⁵ Je, er is gewoon iets als je de Here dient; we worden soms zo moe tot het lijkt alsof we niet verder kunnen gaan. En dan, wanneer je dan gewoon een dag of twee wat uitrust, is er iets dat je treft en—en moet je gewoon weer gaan. Dus vandaag zijn wij hier met één doel, dat is om de Here te dienen.

⁶ En even voordat we gebed hebben en het lezen van het Woord wil ik in het openbaar mijn verontschuldigen aanbieden aan broeder Neville. Ik. . . Gisteren bleef ik thuis van weer terug uit Kentucky te zijn, gisteren, met opzet, om voor hem te prediken

in de uitzending. Volgende week zaterdag, en zo God wil, en als broeder Neville dat wenst, wil ik in de ochtend uitzending volgende week zaterdag spreken voor broeder Neville.

7 En dus was hij zo genadig om mij gemakkelijk te vergeven. Hij zei . . . Ik denk dat ik van hem geprofiteerd heb en hij is een van die jongens die . . . die ik het compliment terug kan geven, en: “Verwachten iemand.” En wat me van streek maakte was die ochtend vroeg toen ze me belden om naar broeder Lyle en hen te gaan in New Albany. En ik . . . Het was net tegen tien voor negen en ik zei: “O, ik moest op die uitzending zijn in tien minuten.” En ik hier in Jeffersonville, hij daar op mij aan het wachten. Dus ik . . .

8 Broeder Wood belde hem gisteren en ik dacht dat ik eerst broeder Wood namens mij de excuses zou laten aanbieden, weet u. Dus hij bestrafte het gewoon door me hier vanmorgen te laten spreken en er te komen. Dus hier waren we. En dus hij . . . we zijn . . .

9 We vertrouwen erop dat—dat God in onze diensten zal zijn. Ik heb niets vooraf gepland; weet niet eens waar ik ga beginnen in de Schrift; nam net mijn Bijbel enkele ogenblikken geleden en kwam hierheen. Ik moest mijn Collins Bijbel nemen, want die heeft iets grotere letters.

10 Tjonge! Ik ben de veertig gepasseerd, weet u. Dus wanneer je veertig wordt, alles wat dicht bij je is, kun je niet meer zien zoals vroeger, weet u. Hoeveel weten dat dat waar is? Ja. Jazeker.

11 Hier niet lang geleden dacht ik: “Zeg, er is iets mis met mij, ik kan geen groene bril of een bruine bril dragen.” Ik heb het nooit gekund; het maakt mij misselijk in mijn maag. Dus ik zei: “Er is ergens iets aan de hand.” Ik belde dr. Adair op en ik zei: “Doc, welke kleur . . . Kunt u mijn ogen onderzoeken, mij vertellen welke kleur bril ik moet hebben?”

12 Hij zei: “Ik, ik zal je misschien wat zeggen.” Zei: “Hoor eens. Ik zal je gewoon naar Louisville sturen naar een specialist daar, daarover.”

13 “Wel,” zei ik, “ik wil geen oogonderzoek.” Ik zei: “Ik heb goede ogen. Ik kan hier staan en een haar daar op de grond zien liggen.”

14 Hij zei: “Maar, het is beter je toch maar te laten onderzoeken en hij zal u zeggen welke kleur je moet hebben.”

15 Dus, ik ging daarnaartoe. En kwam tot de ontdekking dat hij een Christelijke broeder was en met mij terug naar Afrika wilde gaan en wat operaties doen. Hij zei: “Nu, die inboorlingen zijn erg vreemd, ziet u.” Zei: “Ze laten niet toe dat er met een mes aan hen gesneden wordt.” Maar ze houden van u. “En ik wil zes maanden gratis dienst verlenen van staar en dergelijke dingen te verwijderen voor de inboorlingen.” En hij zei: “Wanneer u

daarheen gaat,” zei, “wil ik graag zes maanden van mijn leven geven aan de dienst van de Here.”

Ik zei: “Doc, gelooft u in goddelijke genezing?” Hij zei: “Elk woord ervan.”

¹⁶ En hij gaf me een getuigenis over één keer toen . . . Hij was een keel- en oogspecialist. Hij zei dat ze hem riepen. Een kleine baby had zo'n fluitje ingeslikt en die was in zijn keel blijven steken. Hij zei: “Ik ging erheen en de baby was gewoon aan het heengaan. Ze brachten het naar het ziekenhuis. Er was niets dat u kon doen.” Zei: “Ik wist niet wat ik moest doen. Dus,” zei, “ik stapte gewoon zo de kamer uit en ik zei, ‘lieve hemelse Vader, help me om ergens te weten wat ik voor die arme baby moet doen. Het sterft. En ik kan er niets omheen krijgen om het eruit te rukken en ik weet niet wat te doen.’” En hij zei: “De baby ging: ‘Ugh!’ En het fluitje vloog op de grond. Dus,” hij zei, “hoe zou ik dan niet kunnen geloven?” Gebed verandert dingen. Dat is waar. Dus hij vertelde mij. We zaten daar en praatten een tijdje.

¹⁷ En hij had dat kleine donkere kamer en hij had dat kleine ding dat erop kwam en ik zag het kleine rode lichtje. Hij zei: “Kunt u dat lezen?”

¹⁸ Ik zag dat er twintig-twintig stond. Ik zei: “Ja meneer.” Ik kon het met beide twintig-twintig lezen. Toen zette hij vijftien-vijftien, ik kon het lezen. En tien-tien, ik kon het lezen.

¹⁹ Hij zei: “Wel, er is niet veel mis met uw ogen.” Toen zette hij een kleine telescoop hierzo met een . . . Zei: “Lees dat eens voor mij.” En ik merkte dat ik het prima kon lezen. Hij kwam steeds dichterbij, dichterbij. Ik begon langzamer te lezen. Toen hij tot ongeveer zo kwam, stopte ik. Hij zei: “Ik zal het u vertellen voordat ik het u vraag. U bent de veertig gepasseerd.”

Ik zei: “Ja. Dat klopt.” Ik zei: “Ik ben vijfenveertig.”

²⁰ En hij zei—hij zei: “Nou, als een man de veertig passeert . . .” Zei: “Ik begrijp niet hoe u het zo lang hebt volgehouden.” Zei: “Net zoals uw haar grijs wordt, uw huid rimpels krijgt, er haren in uw oren komen enzovoort.” Meneer Egan kan u dat vertellen als kapper. “En als je de veertig gepasseerd bent,” zei, “worden je ogen plat en accommoderen ze niet meer.” Hij zei: “Nu, ik ga u vertellen hoe u het kunt.” Zei: “Nu, knijp uw ogen heel dicht bij elkaar en lees dat.”

²¹ Wel, broeder, ik kon het lezen als het zo dicht bij mij was door met mijn ogen te knijpen. Deed mijn handen zo en maakte een soort kleine telescoop zodat je het kon lezen. Het is niets mis met uw ogen. Het is gewoon de natuur; met veertig jaar moeten mensen een leesbril dragen.

²² En dus, hij wilde me er eentje maken. En, wel, dat deed hij. Maar ik—ik heb er nooit van gehouden, zie. En ik—ik denk er nooit aan en ik lees soms. En, maar ik heb me gewoon een Collins

Bijbel genomen, die een—een iets grotere druk heeft. En ik dacht: “Wel, ik kan er maar niet aan wennen om hem te dragen, zie.” En u—u kijkt niet. . . Als ik er van op, weg zou kijken zo, kun je niets zien. Maar kijk je er van dichtbij naar beneden, dan brengt het het naar u toe.

²³ Zei: “Nu, als u zo begint te lezen,” zei, “voor u het weet, trekt u uw hand steeds meer naar achteren. Zo ver, dan is uw arm niet lang genoeg om hem ernaar uit te kunnen steken.” Dus, dat—dat is hoe het is.

En dus, nu, de—moge de Here zegenen.

²⁴ Nu, ik wil u vanmorgen iets vragen voordat wij aan de zondagsschoolles beginnen. Wat—wat is waarde? Ik heb erover nagedacht. Als ik vanmorgen voldoende keel had, zou ik over dat onderwerp prediken. Maar mijn keel die slecht is en ik heb deze samenkomst die er hier aan komt, New Albany vanavond. En dan heb ik ook nog. . . De campagnes beginnen. Ik wil vanmorgen even een poosje onderwijzen vanuit een Schriftplaats. Maar wat is waarde?

²⁵ Mijn moeder, ik denk niet dat ze hier is. Ik zie haar nergens. Is ze er? Ja; mam, je wordt klein. Dus ik vroeg haar gisteren; ik vroeg haar over het onderwerp, want ik was erover aan het studeren. Krijgt u soms iets in uw hoofd en begint u gewoon te studeren? Broeder Weber, u hebt dat al vaak gedaan, en begint gewoon te studeren.

²⁶ Wat is waarde? En ik begon te denken. Ik zei: “Weet u, als ik honderd miljoen dollar hier op een stapel had liggen, en ik hier een kleine knop had; als ik op deze knop druk, ben ik mijn honderd miljoen dollar kwijt, maar ik mag met mijn oude vader praten die heengegaan is, als, één uur, een sterfelijk wezen weer. Wat zou ik doen?” Zonder aarzelen zou ik op de knop drukken. Ik zou vanmorgen honderd miljoen dollar geven om mijn vader in deze stoel te laten zitten terwijl ik deze les geef. Dus wat is geld waard? Hoeveel meer is een ziel dan geld? Ziet u?

²⁷ Nu, mama, herinner je je toen ik die kleine oude T model Ford had, klein oud '26 model? Hoe ik dat ding vroeger poetsste! Ik was nog maar een kind, ongeveer zestien, zeventien jaar oud. Ik was toen een zondaar. En soms. . . Ik werkte met meneer Genter daar. En ik zou. . . Na zondagmiddag. . . zondagochtend zou ik erheen gaan en alle boorijzers enzovoort scherp maken voor de luchtcompressor en het schoonmaken. Zondagmiddag zou ik die kleine oude Ford poetsen tot het leek alsof de verf er bijna af zou komen. Wat als ik vanmorgen zou proberen één stukje van die Ford te vinden? Wat als ik zou proberen om één van die stukjes te vinden van die luchtcompressor? Dezelfde tijd dat ik zielen had kunnen winnen, was ik mijn Ford aan het poetsen. Ik vraag me af waar waarde is.

28 Ik werkte daar op zondagochtend, zo veel als ze me het lieten doen. Ik waardeerde het, omdat ik in de schulden zat. En ik. . . Maar waar—waar heeft het me gebracht? Wat heeft het opgeleverd?

29 Broeder Ledford, wat als iemand naar u en mij en broeder Neville vanmorgen zou komen, ons allen, wij drieën, liever gezegd, en zou zeggen: “Predikers, ik ga ieder van u een miljoen dollar geven.” Iemand die zoveel geld. . . het zou kunnen.

30 En ik zou zeggen: “Nu, broeder Ledford, broeder Neville, ik zal u zeggen wat we zullen doen. Laten we heen gaan en alle arme mensen vinden die we kunnen. Laten we elk klein huisje gelukkig maken door de kinderen wat kleren te geven en de hypotheek af te betalen of dit kleine plekje te kopen. Wij zouden het nooit missen. Een miljoen dollar elk, wel, de rente ervan zou voor zoveel zorgen als wat we daarmee zouden kunnen doen; in een of andere goede belegging stoppen of zoiets. En dan, wat zouden wij doen? Dat zou prima zijn, dat, en er niemand iets over laten weten. Onze harten zouden zich voldaan voelen.

31 Maar nu, over honderd jaar vanaf vandaag, broeders, zou er een wonder van God voor nodig zijn, als we over honderd jaar nog steeds leven, dat weet u. Nu, dan zouden wij in de eeuwigheid zijn. Wat voor goeds zou het miljoen dollar doen, of al het voeden van de armen en de dingen die we gedaan hebben? Ziet u? Het zou niet zoveel voorstellen. Als ik vanmorgen een miljard had, wat voor goeds zou het ons doen nadat we weg zijn?

32 Maar laat me u iets vertellen. Wij hebben dat geld niet. U bent een arme man, ieder van ons is dat. Dat is waar. Wij leven van de aalmoezen van de mensen, als predikers. Maar broeder, in Afrika, één kleine zwarte jongen ongeveer zo groot, of een prostituee van de straat ginds in Louisville, één ziel gered; in de eeuwigheid, wanneer die ster ginds straalt, zal onze naam erin gewikkeld zijn. Daar is uw waarde. Het gaat niet om hoeveel u hebt, hoeveel u verlangt. Het gaat om hoeveel u kunt doen om zielen te redden voor Christus Jezus. Ons geld zal vervagen.

33 Ik heb die kleine oude Ford gepoetst. En vanmorgen staat daar in de garage een Cadillac, die ze me hebben gegeven. Maar een dezer dagen zal die Cadillac zijn zoals de Ford is, het zal er niet meer zijn. Maar God zal nog steeds Dezelfde zijn. Maar als ik een ziel gered krijg voor Christus, broeder, zolang er een eeuwigheid is, zal de glorie van God op die ziel rusten.

34 Dus wat is waarde eigenlijk? Wat hebt u eraan wanneer de strijd in uw keel zit en de dokter de polsslag onder uw mouw ziet verdwijnen? Wat hebt u aan al het geld en al de populariteit? Mensen om u een kloppje op de rug te geven, of dat u een beroemd persoon bent geworden, wat hebt u daaraan? Helemaal niets. Het verdwijnt en blijft hier op aarde.

³⁵ Maar één ziel gered, u zult uw naam erin gewikkeld zien zolang de morgenster aan de hemel zal schitteren. Dus laten we zielen redden, broeders. Ieder van u, jullie huisvrouwen, u hoeft geen prediker te zijn; doe iets voor de glorie van God. Onthoud, eeuwige dingen is wat er eeuwig blijft en dat is zielen gered te krijgen. Laat dat het eerste zijn, van al uw werk en al uw ideeën en al uw motieven.

³⁶ Gisteren toen ik ernaast stond en een moeders hand vasthield, mijn arm om haar heen en haar kin aan het trillen.

³⁷ En haar jongen dat op sterven lag; ze zei: “Billy, ik—ik heb ernaar verlangd en verlangd dat u terug zou komen naar de tabernakel.”

³⁸ Ik zei: “Zuster Fergerson, ik—ik zou dat graag willen.” Ze zei. . . Ik zei: “Wel, kijk, zuster. Waar ik misschien vijftig zielen gered zou kunnen krijgen op een jaar in de tabernakel, dat zou een goede oogst zijn voor een jaar. Ik kan er honderdduizend gered krijgen ergens in een ander land. Ziet u?”

³⁹ Wanneer ik de Glorie binnenloop, wil ik niet. . . dat God mij zou redden. Hij heeft me al gered. Dat staat vast. Maar het punt ervan is, als ik daar aankom, wil ik rondkijken en de sterren zien schijnen. Amen. Ik—ik wil iets zien dat iets oplevert.

⁴⁰ Als ik—als ik gestorven was en ik een groot man was, een president zoals Lincoln of zoiets, zouden ze een groot gedenkteken bouwen; maar op een dag zou het niet meer bestaan. Maar één ziel gered in de Glorie, uw naam zal daarin gewikkeld zijn zolang er een eeuwigheid is die ronddraait.

Wel, laten we nu bidden.

⁴¹ Onze hemelse Vader, wij komen zo nederig tot U vanmorgen. God, ik ben blij dat ik ongeveer vijftientig jaar geleden wakker ben geworden, tot het feit dat—dat geluk niet bestaat uit de dingen van deze wereld. Het bestaat uit de eeuwige dingen, wat ons gelukkig maakt in onze ziel.

⁴² En hoe dankbaar ben ik vanmorgen en dankbaar aan U voor Uw redding en Uw genade die mij hebben toegestaan, Here, om ongeveer een miljoen zielen te zien knielen aan het altaar. O God, op een glorieuze dag wanneer ik oversteek, hoop ik ze daar allemaal te zien stralen als sterren. Mijn broeders hier, mijn zusters vanmorgen, ieder voelt zich net zo. Ze waren daar een deel aan, Here, door hun gebeden en smekingen en vast te houden aan God; en te bidden, met anderen te praten en verheven te spreken over de dingen van God.

⁴³ En wij vertrouwen er vandaag op, God, als er hier enigen zijn die niet precies zijn waar ze zouden moeten zijn of Christus nog niet hebben aangenomen zoals ze het hadden ontmoeten, moge dit dan de dag zijn dat hun ene onsterfelijke, eeuwige beslissing zal worden genomen om U te dienen. Sta het toe, Vader.

44 Moge iedere Christen hierbinnen, moge hun hart in hen branden om ergens naartoe te gaan, in de heggen en op de wegen, en om verloren zielen binnen te brengen; hoe nederig het ook is, ze zouden misschien één ziel binnenbrengen die een miljoen erna zou binnenbrengen. We weten niet wat we doen. Soms vragen deze kleine moeders zich af, Here, maar ze weten nooit waar ze over spreken, als ze spreken met een jong persoon of een oude persoon of iets over hun ziel. Sta het toe, Here.

45 Nu, kom in het Woord. En Here, U bent in het Woord. En geef ons geloof om het Woord vandaag te laten leven en handelen in onze levens, in onze wezens. Want wij vragen het in Zijn Naam en voor Zijn glorie. Amen.

46 Ik weet niet zeker of het Dwight Moody was. Ik geloof dat het was, de schoenmaker van Boston, dat één dag. . . Een kleine vrouw in de vroege dagen van de Methodisten, ze wilde iets voor de Here doen. Dus, ze deed de was en ze spaarde haar geld op voor anderhalve dollar geloof ik om een oude prediker te laten komen om voor haar te prediken. En ze had een stalhouderij gehuurd voor een kwartje of zoiets voor die avond. Maakte de stal schoon en zette de—de kleine wasbank neer als altaar.

47 En gewoon om u te laten zien hoe eenvoudig het is, voor u huisvrouwen nu. Zie? U zegt: “O, broeder Branham, als ik kon prediken!” U hoeft dat niet. U moet gewoon. . . U bent een getuigenis. U hebt een invloed; uw leven.

48 En ze nam wat traktaten en ging op de hoek staan, maakte reclame voor de samenkomst en deelde ze uit. Iedere keer dat iemand het oppakte, gooiden ze het neer. “Heilige-roller! Fanatiekeling!” En liepen verder. Zie?

49 Er kwam een kleine jongen langs met een haveloze broek. Zijn vaders zijn bretels over zijn schouders; zijn haar dat in zijn gezicht hing. Zei: “Dame, wat geeft u weg?”

Zei: “Een traktaat, zoon.” Ze overhandigde het hem zo. Hij keek ernaar, zei: “Ik kan niet lezen.”

Zei: “Wel, er staat dat er vanavond een samenkomst hier zal zijn.” “O,” zei hij, “is dat zo? Vind u het erg als ik kom?” Ze zei: “Wil je? Je moet komen, schat, als je kunt.” “Goed dan, ik kom.”

50 Die avond, na al haar inspanningen, en zwak. De oude trouwe prediker kwam, ging achter de preekstoel staan en bad. Zong een lied, hij en de dame, en zij zat daar als zijn gehoor.

51 Na een tijdje, strompelend door de deur, was dat kleine haveloze uitzierende kind met haar dat in zijn gezicht hing. Weet u wie dat was? Dwight Moody. Die avond knielde hij naast het altaar; stuurde een miljoen zielen naar God. Zie? U weet niet wat u doet.

Spreek een klein woordje voor Jezus
Getuig, zing of bid,
En als brood op het water
Zal het op een dag naar u terugkeren.

⁵² Dat is waar. Goed. Onthoud gewoon: faal niet, faal niet; win wat zielen! Wat u ook doet, win zielen. Ik—ik ben blij om onze mensen hier vanmorgen te zien, geen van hen in armoede voor zover ik weet; allemaal met goede kleren aan en u bent schoon; intelligent uitziende mensen. Ik ben God zo dankbaar dat ik weet dat u zo bent.

⁵³ Ik kwam hier, vrienden, één keer tijdens de depressie, toen ik in overalls predikte; en u kilometers hiernaartoe liep en het land doorkruiste en niet genoeg te eten. En ik weet het. Dat is waar. Ik herinner het me. God heeft ons gezegend en wij zijn Hem dankbaar, zie.

⁵⁴ Maar vanmorgen, zie, hoe u er vanmorgen anders uitziet, daar ben ik dankbaar voor, maar laat dat u nooit tegenhouden. Onthoud waar het vandaan komt, van boven. En win een ziel daar die voor eeuwig zal blijven. En misschien heeft het grootste deel van u waarschijnlijk ergens een kleine bankrekening. Daar ben ik blij om en moge God dat gewoon rijkelijk zegenen. Maar laat dat u niet in de weg staan om een ziel te winnen. Dat is juist. Stel zielen op de eerste plaats.

⁵⁵ Nu, ik dacht om misschien . . . Ik vroeg broeder Neville. Of, u hebt geen bepaalde zondagsschoollessen, dus geven we gewoon les van waar ook maar, en ergens in de Bijbel. En ik dacht om vanmorgen les te geven, toen ik hierheen kwam, voordat ik de kamer binnenkwam, over het boek Openbaring.

⁵⁶ Toen herinnerde ik me dat een radioprogramma een—een serie draait over het boek Openbaring. Charles Fuller, geloof ik, is bezig met een—een boek. En broeder Fuller is zelf een typoloog. En ik was bang dat we daar een beetje zouden overlappen, en u hebt er al wat van gehoord.

⁵⁷ Dus toen dacht ik dat we naar het boek Hebreeën zouden gaan. Is een goede . . . Hoevelen houden van het boek Hebreeën? O, het is een geweldig . . . Laten we naar om en bij het 10e hoofdstuk gaan. Ik denk dat dat een prachtig hoofdstuk is. Ik weet niet of ik er ooit over onderwezen heb, maar waarschijnlijk wel hier, een deel ervan. Nemen er meestal twee of drie verzen, en dan is het daarmee geregeld, en gaan we aan de slag in de Bijbel.

⁵⁸ Weet u, soms als ik van een vakantie terugkom, heb ik gewoon zo'n honger om nog één keer de kans te krijgen waar ik me in de tabernakel of ergens hier erop zou kunnen toeleggen en gewoon een serie van studie hebben zoals we vroeger de Bijbel namen. Zoals over een bepaald boek, en het gewoon, gewoon heen en weer door de Schriften te doorzoeken op deze manier.

Het plaatst en vestigt ons geloof. Dat is waar deze lessen voor zijn, om ons geloof te vestigen.

⁵⁹ Nu, in het 10e hoofdstuk van Hebreëën. Ik weet niet waarom, ik zat daar gewoon en ik sloeg het open. En wij willen van hieruit lezen voor een kleine les en het onderwijzen. Als we hier komen en ontdekken dat we er al eerder mee bezig zijn geweest, dan zal ik . . . zullen we iets anders opslaan of misschien zal de Here ons naar iets anders leiden.

⁶⁰ Nu, vergeet niet de diensten vanavond in de tabernakel hier. Broeder zal vanavond tot ons spreken. En als u wat vrienden hebt in de buurt van New Albany daar, bij broeder Matheny, we zullen daar vanavond een tijdje spreken. En dan woensdagavond.

⁶¹ En broeder Junior Jackson, ik hoorde hem “amen” zeggen een tijdje geleden, maar ik heb hem nog niet kunnen vinden. En hij is in het gebouw. En hij is donderdagavond en—en ik geloof dat hij zondagavond heeft. Waar bent u, Junior? Ik kan u niet vinden. O, geen wonder; u zit achter die grote kerel daar achterin. Uw . . . Wat . . . Uw dienst is ook op vrij- . . . zondagavond, nietwaar, Junior? [Broeder Jackson zegt: “Dat klopt.”—Red.] Donderdag en zondag. Goed. En zijn diensten zijn vanavond en hij is in State Street in New Albany. State en . . . [“Monroe.”] Monroe.

⁶² Broeder Genther, u ziet dat het lang geleden is sinds ik meters las of aansluitingen heb gerepareerd. Ik ben alle straatnamen vergeten. Maar er is een . . . Ik hou nog steeds van dezelfde Here Jezus Die toen bij ons was, me toen in die dagen hielp.

⁶³ Ik vertelde het een broeder een tijdje geleden. Ik ging daar vroeger heen toen ik meters aan het lezen was en zou aan de deur kloppen. De meter lezen en mijn Bijbel erbij halen en een tijdje lezen voordat de dame bij de deur kwam, zoiets. En een klein oud leeg gebouw vinden. Natuurlijk kun je ze nu niet vinden, waar iemand was verhuisd. Daar naar binnen gaan en achter in een schuur gaan en neerknielen en bidden. Dat was hoe het werd gevormd, dat was de zaak dat het daar vestigde, naar Hem te zien.

⁶⁴ Nu, het boek Hebreëën is de—de scheiding tussen wet en genade. Hoevelen weten dat wij door genade leven en niet door de wet? Ik geloof dat de schrijver . . . Niemand weet het precies. Maar het lijkt zoveel op Paulus dat ik het graag het schrijven van Paulus noem. En hij sprak tot de Hebreëën.

⁶⁵ Nu, het Evangelie was al naar de heidenen gegaan, omdat de Joden het hadden afgewezen. En zij waren naar de heidenen gegaan met het Evangelie. En nu schreef Paulus terug aan de Hebreëën, want velen van hen wilden weer onder de wet komen, de wet houden en nog steeds in Christus geloven.

⁶⁶ En weet u dat dat vandaag nog steeds bestaat. Er zijn tegenwoordig mensen die proberen de wet van het Oude Testament te houden en nog steeds Christen te zijn, terwijl het ene zeer in tegenspraak is met het andere. Als u één deel van de wet doet, moet u het allemaal doen. “U bent verschuldigd,” zegt de Bijbel, “om de hele wet te houden,” dus, als u een deel ervan doet. En dan als u de wet houdt, zoals de offers en sabbatten en verplichtingen en eten en wassingen enzovoort, onder de wet.

⁶⁷ Maar we zijn nu niet onder de wet. We zijn onder genade. En Paulus probeert aan te tonen waar de wet een schaduw was. Nu, in het begin, hier zien we dat.

Want de wet, hebbende een schaduw van goede dingen die komen, en niet het beeld van de dingen zelf, kan nooit met die offers, die zij jaar op jaar onafgebroken opofferden, degene die daar toegaat, volkomen maken.

⁶⁸ O, tjonge! Zou dat daar niet een prediking zijn? Zie? Zie? Nu, de wet was een schaduw van de dingen die komen.

⁶⁹ Laten we hier even een ogenblik naartoe gaan. Sla met mij op. . . Ik geloof dat het het 12e hoofdstuk van Openbaring is. Laten we daar even naartoe gaan en zien of we niet gewoon even iets goeds hier kunnen krijgen om mee te beginnen terwijl we aan “schaduw” denken. Nu, laten we—laten we nu opnieuw lezen, u met uw Bijbel.

En er verscheen een groot wonder in de hemel: een vrouw. . .

⁷⁰ Wat vertegenwoordigt *vrouw* in de Bijbel? Gemeente.

. . . een vrouw, bekleed met de zon, (dat was haar kleding dat ze aanhad, ziet u) en de maan onder haar voeten, en op haar hoofd een kroon en twaalf sterren;

En zij was zwanger, en riep, en was in barensnood, en in pijn om te baren.

⁷¹ Merk op: een vrouw verscheen in de hemel in het—het visioen van Johannes de openbaarder. En de. . . Zij was bekleed met de zon. En de maan was onder haar voeten. En ze had twaalf sterren in haar kroon.

⁷² Nu, waar staat dat symbool voor? Visioenen zijn symbolen. Nu, de vrouw is de gemeente. En de gemeente was. . . De maan was onder haar voeten. Met andere woorden, het scheen nog steeds, maar zij was erboven. Omdat ze al in een toestand was geraakt dat ze een kind zou krijgen. Zij was in barensweeën. En de maan ging voorbij en de zon scheen. Nu, de maan is. . .

⁷³ Wat de maan doet schijnen, is de zon die erop schijnt. Het is slechts een schaduw van de zon. En dus had de maan haar dag uitgediend en de zon kwam op. De vrouw was niet bekleed met de maan. Zij was bekleed met de zon; het was de Evangeliegemeente die in bestaan kwam. De oude Orthodoxe gemeente. . .

Nu zegt u: “Wel, was dat de Orthodexe?” Ja.

⁷⁴ Jezus kwam eerst tot de Jood, en niet de heiden. Zie? Hij, Hij beval Zijn discipelen om niet naar de heiden te gaan. Hij zei: “Hij kwam tot de Zijnen en de Zijnen ontvingen Hem niet.” Wat? Hij zei, toen Hij hen de opdracht gaf in het 10e hoofdstuk van Mattheüs. Hij zei: “Ga niet op de weg van de heiden, maar ga liever tot de verloren schapen van Israël. En als u heen gaat, predik en zeg: Het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.” Zie? “Ga niet op de wegen van de stad van Samaria, of langs een van de andere wegen, maar ga eerst naar de verloren schapen van Israël.”

⁷⁵ Dat is de reden dat het glorieuze zonlicht rondom de vrouw scheen. En zij was in pijn, in barensood, om dit Kind te baren.

En zij baarde een mannelijk kind, die alle volken met een ijzeren staf zou regeren: . . .

. . . en de draak stond bij de vrouw die (Rome) was, om het kind te verslinden zodra het geboren was.

⁷⁶ En Rome heeft het Kind ook vervolgd. Zij hebben ze uitgezonden en doodden alle kinderen vanaf twee jaar en ouder. . . of van twee jaar oud en daaronder, liever, zodat ze Christus zouden doden, en Hem daarin zouden vangen. Herodes deed deze bevel.

. . . maar de vrouw haar kind werd opgenomen tot God. . .

⁷⁷ Na de opstanding, “werd opgenomen tot God, en zit aan de rechterhand van God.” Nu, dat zou gewoon de hele “mannelijk kind” doctrine wegsnijden, nietwaar? Ziet u?

⁷⁸ Maar nu: “De wet,” (Hebreeën 10 weer) “hebbende een schaduw van dingen die komen,” en niet het beeld zelf, maar de schaduw.

⁷⁹ Nu, onlangs 's avonds was ik in gesprek met een heel fijn persoon over de leer van het Millennium. Ik zei: “Ik geloof in het Millennium, want er zijn te veel schaduwen van het Oude Testament dat spreekt dat er een Millennium zal zijn. Dat moet wel. Te veel schaduwen!”

Ze zeiden: “Zal de gemeente door de Verdrukking gaan?”

⁸⁰ Ik zei: “Nee. De Gemeente kan niet door de Verdrukking gaan; Zij moet vóór de Verdrukking weggaan. Te veel schaduwen!” Kijk, dat Noach, in het begin, Noach. . . “Geheel het Oude Testament, heel de wet nu, was een schaduw, van goede dingen die komen.”

⁸¹ Nu, voordat de verdrukkingstoesloeg, werd eerst Henoch, de . . . Noach, Noach was het type dat werd overgebracht zoals de slapende maagd, maar Henoch werd veranderd, net voordat de verdrukking toesloeg. “En Henoch werd opgenomen

en werd niet gevonden, want God nam hem,” het type van het weggaan van de gemeente. En Noach lette op hem. Toen hij Henoch weg zag gaan, wist hij dat het tijd was om in de ark te gaan, om door de verdrukking heen gedragen te worden.

⁸² De Bijbel zei: “Er waren tien maagden die uitgingen om de Bruidegom te ontmoeten; en vijf waren wijs; vijf waren dwaas. En zij waren allen maagden, ieder van hen. Maar vijf waren wijs en zij hadden Olie in hun lamp. En zij gingen uit om de Bruidegom te ontmoeten. En de Bruidegom kwam en degenen die Olie hadden gingen er binnen.” Zie, de verandering, gingen met de Bruidegom mee.

⁸³ Maar degenen die achtergebleven waren, zij kwamen en wilden ook naar binnen. Net als degenen die op de deur van de ark kwamen kloppen: “Noach, laat ons binnen,” maar God sloot de deur.

⁸⁴ En o, vriend van mij, een dezer dagen zal God u uw laatste oproep geven. Dan zal de deur dichtgaan, tussen genade en oordeel. Laat u niet buitensluiten. Stap er nu in, terwijl het nog kan. Let niet op wat de wereld zegt. Kom in Christus. “Want degenen die in Christus zijn, zal God met Zich meebrengen.” Ziet u?

Toen ging deze wijze maagd weg, in de verandering.

⁸⁵ En deze anderen die op de deur kwamen kloppen, wat gebeurde er? Wat vond er plaats? De Bijbel zei: “Zij werden in de buitenste duisternis geworpen waar er gejammer en geweend en tandengeknars was.”

⁸⁶ Israël, toen de verdrukkingperiode Egypte trof, was er niet één ding dat Egypte . . . de Israëlieten ooit trof, omdat zij op Gods voorziene plaats waren, Gosen. Helemaal geen verdrukkingen. Ziet u? De rest van hen was in de verdrukking, maar niet deze.

⁸⁷ Nu, omdat al die dingen schaduwen zijn, moeten ze iets typeren. En dan als wij voorafgaand aan het komen van de Here zien, wij zien hoe de mensen in die dagen wandelden, en zien hoe de mensen werden; “opgeblazen, hoogmoedig, meer liefhebbers van genot dan liefhebbers van God.” Zo is het vandaag. De mensen wandelen naar hun eigen goddeloze begeerlijkheden. Het is zo geworden dat . . . Excuseer deze uitdrukkingen, mijn zusters. Maar het is zover gekomen dat echt moreel fatsoen bijna tot het verleden behoort onder onze mensen.

⁸⁸ Gisteren in het Saint Edwards Ziekenhuis hoorde ik daar een dokter een echte uitbrander geven aan een meisje. Hij kwam bovenaan de trap waar ik zijn hand kon schudden; iedereen in het ziekenhuis luisterde en keek. Er was daar een meisje met van deze kleine, oude goddeloze kleertjes aan, soort korte broek.

⁸⁹ Weet u wat de Bijbel daarover zegt? Hij zegt: “Het is een gruwel in de ogen van God voor een vrouw om een broek te dragen als een man.” Juist.

⁹⁰ En daar was ze, liep . . . De dokter zei . . . Een kleine kreupele kerel. Ik ken hem, maar ik kan niet op zijn naam komen. Hij zei: “Wilt u mij zeggen dat de zuster u zo in dit ziekenhuis liet komen?” Zei: “Wel, u bent een schande voor het ziekenhuis. Ga hier weg.”

Ik zei: “Man, ik wil u de hand schudden.” Zeker.

⁹¹ Zei: “Hoe bent u ooit verder dan de receptie gekomen? Schaamt u zich niet om hier zo gekleed binnen te komen?”

⁹² Ik dacht: “O broeder, dat is juist.” Ik bewonder een man met genoeg moed om juist “juist” te noemen en verkeerd “verkeerd,” ongeacht wie hij is. Zie? Maar wat fatsoen betreft; o, mag ik . . .

⁹³ U zult mij vergeven, nietwaar? Ik wil hier even stoppen. Nu, ik wil, mag ik dit misschien even rechtzetten, mijn lieve dierbare vriend. Denk niet dat broeder Branham probeert onbeleefd te zijn. Nee hoor. Ik probeer alleen de waarheid te zeggen. En wat ik weet dat op een dag ginds in de Glorie, als ik uw leven met vuil afgegeven zou zien en ik dan wist dat ik er de oorzaak van was en de Waarheid kende en het niet zou vertellen. Nee, ik zal het van mijn schouders op de uwe leggen. Neemt u uw beslissing.

⁹⁴ Onze vrouwen die zich zo kleden hebben een boze geest. Zie? Er was maar één ding in de Schrift die dat ooit deed. Dat was de duivel, die de mensen uitkleedde. Kijk. Nu, ik wil niet zeggen dat u immoreel bent; dat bedoel ik niet, mijn lieve zuster. Maar u zit in de trend van de dag, op zo’n manier totdat u gewoon . . . U denkt dat het leuk is omdat de anderen het doen en u besef niet dat dat de duivel is die dat doet. Natuurlijk. U bent niet populair. U bent gek. Excuseer de uitdrukking. Wel, dat is juist. Ik bedoel: u bent buiten zinnen door de zaak, weg van God.

⁹⁵ O, Gods Heilige Geest, Die niet altijd met de mens zal twisten. “Niet willende dat iemand verloren gaat, maar dat allen tot bekering mogen komen.” En God geve ons de moed in de dag waarin predikers . . . Hier is waar het begon, het is omdat uw voorganger, op het podium, het tolereert. Dat is juist. U behoort geëxcommuniceerd te worden. Als ik een kerk had en vrouwen dat zouden doen in de kerk, onmiddellijk zouden ze uit het kerkboek gaan. Ja meneer. Daar, tot u in orde kwam, en u juist begint te gedragen. God houdt hen verantwoordelijk. Maar vandaag . . .

⁹⁶ Ik ging naar Saint Joseph toe. Ik ben voortdurend op deze ziekenhuisbezoeken, deze noodgevallen. Ging daarheen om een kleine baby te zien, stervend, kanker . . . of een nieraandoening; hadden één nier verwijderd, slechts twee of drie dagen oud. En hoe dat het arme kleine ventje . . . En daar bemerkte ik, in het Katholieke ziekenhuis, zo aardig en genereus.

⁹⁷ Ik ging naar een Protestants ziekenhuis. Daar lag een dame op sterven en ik liep naar haar toe om haar de handen op te leggen. De kapelaan die daar stond, zei: . . . En ik liet hem weten dat ik van dezelfde denominatie was waartoe hij behoorde. Hij zei: “Hè! Nee! Nee nee, doe dat niet! Leg uw hand niet op haar.”

Ik zei: “De Bijbel zei.”

⁹⁸ “Ach, hoepel op!” Zei: “Dat gedoe heeft geen zin. Nee, we willen niet dat u uw handen hier op een zieke legt.” Ziet u, hoe het is?

⁹⁹ En dat is de reden dat de Katholieke kerk ze bij duizenden opslokt. Dat is juist. Want de Protestanten zijn niet diep genoeg in God gegaan om een ervaring te hebben om te weten wat echte, ouderwetse, oprechte redding in de Kracht van God is. Daar is uw middelmatige groep. En daar is uw vervulde groep die wacht op de Komst van de Here. Amen. Daar hebt u het.

¹⁰⁰ Let op: “De wet die een schaduw heeft.” Al deze dingen die wij nu zien, zijn een schaduw, waren schaduwen en nu worden ze reëel. Net als een boom die opkomt en het een tak wordt; dan gaat het over in zaad om hetzelfde soort zaad voort te brengen dat in de grond ging. Al deze dingen komen uit Genesis. En vandaag, nu. . .

¹⁰¹ “Maar deze aanbidders die onder de schaduw kwamen, konden nooit volmaakt gemaakt worden.” Laten wij even stilstaan bij dat woord daar.

. . . zij jaar na jaar onafgebroken opofferden, degene die daar toegaat, volkomen maken.

¹⁰² Ik wil dat u nu . . . Hebt u u niet vaak de mensen horen zeggen: “O, er is niemand die volmaakt is”? Dat is waar, u kunt niet volkomen zijn in de ogen van uw medemens.

¹⁰³ Maar u moet volkomen zijn, of u zult nooit naar de hemel gaan. Juist. De Bijbel zei, Jezus Die in de zaligsprekingen spreekt, Mattheüs; zei: “Weest gij daarom volmaakt, gelijk uw Vader in de hemel volmaakt is.” Dan moet u net zo volmaakt zijn als God is, of u bent verloren. Nu, hoe gaat u het doen? Zie?

¹⁰⁴ Nu, één kleine fout en u bent verloren; één kleine knippering van het oog en u bent er geweest; want niets kan die plaatsen binnengaan dan “volmaakt.” God plaatste Satan daar op een keer boven als een engel, en dat was hij, de Zoon van de Morgen, en hij nam de goede dingen van God en verdraaide ze in het kwade. God is zeker dat niets Daar zal binnengaan dat dat ooit opnieuw zal doen. Ziet u?

¹⁰⁵ Nu, u moet volmaakt zijn. Jezus zei: “Weest gij daarom volmaakt, gelijk uw Vader in de hemel volmaakt is.” Nu, hoe gaat u dat zijn als u voortdurend zondigt, als u voortdurend doet wat verkeerd is? Nu, dit zal enigszins een kinkje in de legalisten geven, maar let op. Het is niet wat u doet; het is wat God heeft

gedaan. Het is niet wat u doet; het is wat Hij heeft gedaan. Ziet u? U kunt niet volmaakt zijn; u kunt het niet in uzelf zijn. Maar in Christus bent u vervolmaakt. U vertrouwt niet op uw eigen goede werken of uw eigen kerk waar u lid van bent, maar u vertrouwt op het vergoten Bloed van de Here Jezus. Daar hebt u het. Dat is wat u volmaakt maakt. Daar is wat uw geloof verankert.

¹⁰⁶ Dan met goddelijke genezing, net zo. Ik vertrouw niet erop hoe ik me voel. Als ik dat deed, zou ik vanmorgen in bed liggen. Maar ik vertrouw op Zijn volbrachte werk. Hij zei het; Hij beloofde het; ik geloof het. Ziet u? Dat is het. “Weest gij daarom volmaakt.”

¹⁰⁷ Nu; o, mogen wij even naar één zijde gaan, iets rolde mijn hart binnen. Laat mij u iets vragen. Wij leven nu in de dag des oordeels, niet het grote Oordeel, maar het uitroepen van de gemeente. Gelooft u het? Wij leven in de dagen van scheiding. Er is een—een ellendige, een—een scheiding op basis van kleur die probeert op te komen in het land. Dat is onzin. Maar er is een echte scheidingstijd; goed van kwaad. God scheidt Zijn volk af, roept hen eruit. Weet u dat het woord *gemeente* zelf “afgezonderd” betekent; “uitgeroepen; afgescheiden”? Amen. “Kom uit hun midden,” zegt de Bijbel, “heb geen deel aan hun zonde, aan hun onreinheid, en Ik zal u tot Mij nemen. En u zult zonen en dochters voor Mij zijn, en Ik zal God voor u zijn. Kom eruit!” Het is een tijd van afscheiding. “En zoveel te meer als u deze dag ziet naderen.”

¹⁰⁸ De kerk die eens probeerde te wandelen, ze maakten denominaties van zichzelf en nu zijn ze in één grote conglomeratie geraakt waar ze leven zoals de wereld. Zie, precies zoals de Bijbel zei dat ze het deden in het Oude Testament, zo hebben ze gedaan, velen van hen. God riep hen eruit, toonde hen mirakelen en wonderen, en de hele generatie kwam om in de woestijn; nadat ze wonderen hadden gezien, nadat God wonderen op hen had verricht, nadat ze de heerlijkheid van God hadden gezien. Maar in hun hart waren ze ongelovigen, mopperden tegen God, klagers. God zei gewoon: “Scheidt u af, Mozes.” En Hij begon een nieuwe generatie om ze erheen te brengen, naar het beloofde land.

¹⁰⁹ Let op. Hoevelen hier vanmorgen zijn Christenen? Zou u uw handen willen opsteken, steek gewoon uw handen op: “Ik ben Christen.” God zij geprezen, dat u een Christen bent. Hoe bent u Christenen geworden? Omdat u zei: “Ik—ik wil een Christen worden”? Omdat u God met tranen zocht? Omdat God u door genade riep. Dat is juist. Niet omdat u Hem zocht; omdat Hij u zocht.

¹¹⁰ Nu, als u opmerkt, aan de Baptisten kant of de Presbyteriaanse, het Arminiaanse geloof, zij gaan allemaal over in zaad. Ze zeggen: “Wel, als God mij geroepen heeft, halleluja,

dan ben ik in orde. Ik zal doen wat ik wil." Dat laat zien dat u het niet hebt en niet geroepen bent. Dat is juist. Als God u geroepen heeft, zult u Hem zo goddelijk liefhebben dat de dingen van de wereld dood voor u zouden zijn. Dat is juist.

¹¹¹ De jongeman die daar nu achterin zit en opnames maakt. Hij vroeg mij toen hij binnenkwam, die mijn . . . een van mijn broeders is, meneer Mercier. En hij maakt opnamen van de boodschappen in de samenkomsten, en zijn partner; Leo en—en Gene hier achteraan. Leo zei tegen mij toen hij vanmorgen binnenkwam, hij zei: "Broeder Branham, wat was eerst; brengt geloof liefde voort, of brengt liefde geloof voort?"

¹¹² Ik zei: "Liefde brengt geloof voort. Niet geloof, liefde. U moet eerst liefhebben voordat u geloof kunt hebben."

¹¹³ Dus als u zegt dat u geloof hebt en God niet goddelijk liefhebt, is uw geloof tevergeefs. Ziet u? U moet God liefhebben. Daarom zou u lid kunnen worden van alle kerken in het land, alles doen wat u wilde, alle belijdenissen doen die u wilt; maar als er geen echte, waarachtige Heilige Geest, wedergeboren liefde in uw hart is voor God, is uw geloof tevergeefs. Het maakt niet uit hoeveel u belijdt dat u God gelooft, dat heeft er niets mee te maken. Het moet geboren worden in het menselijke hart, dan hebt u eeuwig leven, kunt u nooit van God gescheiden worden.

¹¹⁴ Nu, als wij de tijd hadden, gezien er niet velen van u zijn met Bijbels, maar in het boek Openbaring. Luister nu. Zet uw denkpet op en open uw hart. Ik wil hier nu iets zeggen. Ik wil dat u aandachtig luistert, terwijl de Heilige Geest nabij is.

¹¹⁵ De Bijbel zei in Openbaring dat de antichrist in de laatste dag zou komen en dat hij zo grof zou zijn. En ook in Mattheüs, het 24e hoofdstuk, Jezus Die spreekt, zei: "Wanneer de antichrist zou komen, dat hij—hij zo dichtbij zou zijn, zoals het echte werk van God, dat hij zelfs de Uitverkorenen zou misleiden, indien mogelijk." Let op: "Zelfs de Uitverkorenen misleiden . . ."

¹¹⁶ De "Uitverkorenen," waar komt het vandaan? Van het woord "uitverkozen." "Hij zou zelfs de uitverkorenen misleiden indien het mogelijk was." Ziet u? Maar het is niet mogelijk. Prijs God daarvoor! Het is niet mogelijk.

¹¹⁷ Zoals in Hebreeën het 6e hoofdstuk; Hij zei: "Want het is onmogelijk voor degenen die eens verlicht waren en deelgenoot zijn geworden van de Heilige Geest en de hemelse gaven en de kracht van de toekomstige wereld geproefd hebben, indien zij zouden keren en zichzelf vernieuwen tot bekering." Het is onmogelijk. Het kan niet gedaan worden. Dat is juist. Het kan nagebootst worden. Het kan worden gedaan alsof. Mensen kunnen doen alsof ze *zus-en-zo* zijn en ze kunnen door elk klein ding worden beïnvloed.

¹¹⁸ Maar een man die ooit geboren is uit de Geest van God, zijn—zijn koers is gericht op de Poolster. Halleluja! En de hele hel zal

hem nooit schudden. Jazeker. Ik zeg niet dat hij geen fouten zal maken. Ik zeg niet dat hij niet zal uitglijden en vallen. Jazeker. Maar zodra hij weer op de been kan komen, is zijn blik gericht op de Ster ginds en gaat hij verder. Zeker. “Uitverkoren!”

¹¹⁹ Nu, de Bijbel zei, en ik weet dat dat het Woord van de levende God is. De Bijbel zei dit. Luister nu. Zie? “En het beest, en de valse profeet,” p-r-o-f-e-e-t, enkelvoud. “En het beest,” de macht. De drie-eenheid van de hel; net als de drie-eenheid van God. Nu, let op.

En hij maakte dat allen, zowel klein . . . groot, dat is rijk of arm, slaven of vrij, (mannelijk of vrouwelijk, man of vrouw, kind of wie het ook was) . . .

. . . hij maakte dat allen, zowel klein als groot . . . een merkteken ontvangen aan hun . . . voorhoofd, en verzegeld worden in het koninkrijk van de duisternis.

¹²⁰ Nu, er zijn twee zegels vandaag aan de gang. En u weet niet precies op welke tijd . . . O broeder, laat dit heel diep inzinken. U weet niet op welke tijd dat u die vandaag op de grens staat uw definitieve beslissing zal nemen. Dat is juist. U kunt niet te lang op de wip zitten. “Mijn Geest zal niet altijd twisten met de mens.” Dus u kunt een tijdje op de wip zitten. Maar: “Mijn Geest zal niet altijd twisten met de mens,” die op de grens is.

¹²¹ Let op, het merkteken van het beest is het merkteken van een afvalligheid, de duivel, de werken van de duivel. Jezus zei: “Aan hun kerklidmaatschap”? [Samenkomst zegt: “Nee.”—Red.] “Aan hun theologie”? [“Nee.”] “Aan hun seminarie-ervaring”? [“Nee.”] “Aan hun vruchten zult u ze kennen.”

¹²² Nu, dus de vrucht van de Heilige Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedheid, goedertierenheid, geduld, zachtmoedigheid. Dat is de vrucht van de Geest. En de vrucht, dat is het merkteken van de Heilige Geest, wat toont dat goddelijke liefde in het hart is verankerd en de dingen van de wereld dood zijn.

¹²³ Nu, het merkteken van de duivel is nabootsing; werken, niet genade. De werken zijn een schaduw van de dingen die er komen; hypocrisie: naar de kerk gaan, doen alsof u een Christen bent; leven als de wereld, verhoudingen met de wereld hebben, uitgaan en zich gedragen als de wereld. “En zo heel dichtbij,” tot beide kanten er precies op zullen lijken, “zelfs de Uitverkorenen zouden misleiden. . .” Hier is een kerklid, gaat regelmatig naar de kerk; een heel fijn persoon, gaat naar de kerk; een goed mens, moreel goed. Maar nog, helemaal in het diepst van hun binnenste wezen is er nooit een ervaring van Jezus erin wonend.

¹²⁴ Kijk naar Esau en Jakob. Wel, Esau was twee keer zo’n goede man als Jakob. Jazeker. Maar Jakob had één ding: “Hij had vergoeding als beloning.” Hij zag dat geboorterecht en beschouwde het als de grootste zaak op aarde.

125 En vandaag proberen wij naar de kerk gaan ertoe te rekenen, dr. *Zo en Zo* of broeder *Zo en Zo* te horen spreken, dergelijke dingen te doen of lid worden van een fijne kerk met een leuke groep gaande, een leuke opwekking. Wij noemen dat iets goeds doen. Dat is het niet.

126 God kijkt naar het hart. En het hart van Jakob, het maakte hem niet uit wat er zou komen of gaan. Er was één vast doel voor hem, namelijk om dat geboorterecht te krijgen.

127 Daar is een echte gelovige vandaag. Laat de wereld u noemen wat ze willen. Laat ze zeggen dat u een fanatiekeling bent als ze dat willen. Ze noemden Jezus “Beëlzebub.” “Hoeveel te meer zullen ze u noemen,” zei Hij. “Zalig zijt gij wanneer men u vervolgt, allerlei kwaad tegen u spreekt, ten onrechte, omwille van Mij. Verblijd en verheug u, want uw loon is groot in de hemel, want zo hebben ze de profeten vóór u vervolgd.” Ziet u het?

128 Nu, wat is het Zegel van God dan? Efeziërs 4:30 zegt: “Bedroeft niet de Heilige Geest.” De wat? Efeziërs 4:30, u die het opschrijft. “Bedroeft niet de Heilige Geest.” Nu, ik weet dat sommigen zeggen dat het *dit* of *dat* of het *andere* is. Maar maakt niet uit wat, de Bijbel zei: “Laat ieders woord een leugen zijn en het Mijne waar.”

129 Sommigen zeggen: “Het houden van dagen is het merkteken.” En anderen zeggen: “*Dit* doen is het merkteken.” En sommigen zeggen: “*Hiervan* te getuigen is het merkteken.”

130 Maar de Bijbel zei: “Bedroeft niet de Heilige Geest van God door Welke u verzegeld bent tot de dag van uw verlossing.” Hoe lang? “Tot de dag van uw verlossing.” Hoe kan het gedaan worden?

131 Zou God een fout kunnen maken? Zou Hij een mens de Heilige Geest kunnen geven. . . En zou Hij, oneindig zijnde, van het begin tot het einde wetend, iemand de Heilige Geest geven en hem eeuwig leven beloven en Zich dan omkeren, het van hem wegnemen? Dat zou Hem eindig maken zoals u en mij, vatbaar voor fouten.

132 Maar God zij dank, onze hemelse Vader maakt geen fouten. Hij. . . Jazeker. Hij kan geen fout maken. Vanaf het begin was Hij oneindig; en Hij zal het zijn aan het einde. Hij kan geen fouten maken. Hij is volmaakt.

133 Let op, nu ga ik weer terug naar de—weer naar de Hebreeën. Nu: “Weest gij daarom volmaakt.” Nu ga ik het nu overslaan en naar de Openbaring gaan.

En hij maakte dat allen, zowel . . . groten, (oud, jong, man en vrouw) . . . de slaven en vrijen een merkteken ontvangen aan hun voorhoofd en aan hun hand;

134 “En hij verleidde allen, behalve degenen wiens namen geschreven waren in het Boek des Levens van het Lam.” Hij

verleidde allen, de hele aarde, de religieuze sekten. Hij verleidde de schijn-Christen. Hij verleidde het kerklid. Hij verleidde de morele mens. Hij verleidde de goede mens. Hij verleidde de zogenaamde prediker. Hij verleidde de zogenaamde Christen.

¹³⁵ Hij verleidde allen met zijn grote propaganda, zeggende: “Wij zijn allen één grote kerk en we zouden ons allemaal moeten verenigen en de dingen van de wereld hebben en kerk en staat die verenigen. Wat het... We zullen alle oorlogen voorgoed beëindigen.”

¹³⁶ Duizenden moeders, miljoenen van hen, zullen zeggen: “Dat is wat wij willen.” Let op waar het vandaan komt, zuster. Let op wat de achtergronden ervan zijn.

¹³⁷ “En hij misleidde allen wiens namen niet geschreven waren in het Boek des Levens van het Lam.”

¹³⁸ Nu, bent u er klaar voor? Hier is het. Het is een dubbele loop en een zware lading. Luister ernaar; nu. “Hij misleidde allen wiens namen niet geschreven staan in het Boek des Levens van het Lam...” Vanaf het moment dat ze zich bij de kerk aansloten? Vanaf de tijd van de opwekking? Hun namen werden geschreven in het Boek des Levens van het Lam toen ze in de kerk kwamen? Nee. “Namen zijn geschreven in het Boek des Levens van het Lam vanaf de grondlegging van de wereld!” Amen. Dat is het. Snapt u het? Dat is honderden jaren over het hoofd gezien onder leraren.

¹³⁹ Maar kijk, de naam van de Christen werd niet geschreven in het Boek des Levens van het Lam toen hij naar het altaar kwam. De Bijbel zei: “Zijn naam was geschreven in het Boek des Levens van het Lam helemaal vanaf de grondlegging van de wereld.” “Niemand kan tot Mij komen tenzij Mijn Vader hem trekt. En allen die komen, die zal Ik eeuwig leven geven en zal hem opwekken in de laatste dagen.” Waar zijn we bang voor?

¹⁴⁰ Luister naar mij, mijn vermoeide broeder. De Bijbel zei “dat Jezus het Lam van God was, geslacht vanaf de grondlegging van de wereld.” Merk op. O tjonge! Hoe brandt dit in uw hart! Hoe geeft dit u de hoop! Ver terug, voor de grondlegging van de wereld, toen Satan het tot kwaad verdraaide; God, oneindig zijnde, keek neer door de stroom van de tijd en zag het einde.

¹⁴¹ Voorkennis! Als Hij niet alle dingen weet, hebt u God beperkt; u hebt Hem eindig gemaakt zoals u en ik. Maar God is onbeperkt; Gods kracht, Gods kennis, alles. Hij is de Almachtige.

¹⁴² Lang geleden, voor de grondlegging van de wereld, toen Satan het kwaad deed, want Satan had in zijn gedachten wat hij zou gaan doen en God zag hoe Hij het kon tegengaan. Amen.

¹⁴³ De Bijbel zei: “In den beginne was het Woord,” Johannes 1, “en het Woord was bij God, en het Woord was God,” in het begin,

toen tijd begon. Het was eeuwigheid daarvoor, dit is in de tijd waar wij het over hebben.

¹⁴⁴ Eeuwigheid is als een—een panorama. Het—het eindigt nooit. Het is een cirkel, die voor eeuwig en voor eeuwig en voor eeuwig doorgaat. Het is een eendeloos wiel dat nooit stopt of nooit een einde heeft. Maar Satan heeft daar een breuk in gemaakt en is hier naar beneden gekomen en zou de hele zaak bedorven hebben.

¹⁴⁵ Maar God zag waar er een tijdspanse zou zijn. En omdat Hij de grote Oneindige is, van begin tot begin, keek Hij naar beneden. En Hij was in den beginne, het Woord. Nu, een woord is een gedachte die wordt uitgedrukt. God begon te denken, toen Hij elk menselijk wezen begon te zien dat ooit op aarde kwam en elke vogel en elke vlo en elke vlieg. Halleluja! Dat is de oneindige, Almachtige, eeuwige, alomtegenwoordige God. Dat is Degene die wij vanmorgen dienen.

¹⁴⁶ Ver terug in het begin; en Hij zag dat er sommige mensen waren die zouden verlangen om gered te worden, sommige mensen die gered zouden willen worden, sommige mensen die trouw zouden zijn in hun hart. Zij wilden gered worden. Dan moet Hij een voorbereiding maken voor hun redding, jazer, of ze zullen nooit gered worden. En Hij weet dat iets onvolmaakt niet in de hemel kan komen, dus moet Hij een weg van volmaaktheid voor hen maken. Amen. Ziet u het?

¹⁴⁷ Vervolgens zei Hij daar toen: “Ik zal Zelf naar de wereld komen en menselijk vlees aannemen en Ik zal de straf betalen die hier vereist is. En Ik zal de plaats innemen; en Ik zal ze volmaakt maken, want Ik zal ze in Mij brengen, en Ik ben volmaakt.”

¹⁴⁸ Toen Jezus toen zei: “Weest gij daarom volmaakt, evenals degenen die . . . God volmaakt is.”

¹⁴⁹ Toen was hier dit verbrijzelde lichaam dat geslagen en verbrijzeld werd omwille van zonde, en elke zonde die de wereld ooit had of ooit zou hebben, werd op Hem gelegd. En Hij is het lichaam dat Jehova daar op de laatste dag deed opstaan, op de derde dag na Zijn dood.

¹⁵⁰ En als wij in dat Lichaam zijn, zijn wij net zo volmaakt als het Lichaam is. Amen. Daar hebt u het. Hoe komt u in dat Lichaam? Hoe komt u erin? De Bijbel zei in Romeinen 8:1: “Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar de Geest.” Het maakt hen niet uit wat de wereld zegt, of wat iemand anders zegt, of zelfs wat hun familie zegt. Ze wandelen in de Geest van God, in volmaakte, goddelijke liefde. Ziet u het?

¹⁵¹ Hoe komt u erin? Door lid te worden van een kerk? Door handen te schudden? Door de waterdoop? Nee meneer.

¹⁵² Het 12e hoofdstuk van I Korintiërs zei: “Door één Geest zijn wij allen tot één Lichaam gedoopt en leden van dat Lichaam geworden.” En dan is het niet wat ik heb gedaan, wat ik ben, wie ik was, of niets daarvan. Het is wat God voor mij heeft gedaan in Christus, en wij zijn vervolmaakt met ons Offer.

¹⁵³ Hij maakt geen fouten. Hij zou u niet binnenhalen als u het niet waardig was. Hij kent uw hart. Dat is juist. Hij weet wat u bent. Hij kent uw doelstellingen. Hij weet wat u bent. Er zijn overal valstrikken langs de weg. Zeker, de duivel zal maken dat u struikelt. En u zegt: “Ik bedoelde dat niet te doen. God, U weet het.” U bent nog steeds volmaakt, omdat er elke dag een volmaakt Bloed voor u geofferd wordt en een bloedend Offer dat voor de Troon van de Almachtige God hangt. Dat is juist. Nu, hoe bent u daar binnengekomen? God, door voorkennis. . .

¹⁵⁴ Nu, God zei dat Jezus. . . Zet nu uw petten op. Doe uw hart open. Kijk. De Bijbel zei: “Jezus was het Lam geslacht vanaf de” (waar?) “grondlegging van de wereld.” Hij werd geslacht. Waarom? God, de Vader, toen Hij neerkeek en zag hoe. . .

¹⁵⁵ Jezus kwam nooit om zomaar een lukrake dood te sterven. Hij kwam nooit om te zeggen: “Wel, misschien zal iemand medelijden hebben als ze zien hoe Ik stierf, en alles.” Nee. Niet. God runt Zijn zaken niet op die manier. God regelt Zijn zaken perfect. Jazeker.

¹⁵⁶ Hij wist precies wat er ging gebeuren. Zo kon Hij van tevoren zeggen. Hij weet precies wat Hij. . . “Hij is niet gewillig dat er iemand verloren gaat.” “Hij is niet gewillig,” maar als Hij oneindig is, weet Hij wie verloren gaat en wie niet. Daarom kunt u er zeker van zijn als u God hebt ontvangen en vervuld bent met de Heilige Geest dat u verankerd bent tot uw eeuwige bestemming. Juist. Zie, Hij weet het vooraf.

¹⁵⁷ Nu, let op. De Bijbel zegt dat “Jezus, het Lam, geslacht werd voordat de grondlegging van de wereld ooit werd gelegd.” O! Ik—ik weet dat ik mij hier vreemd gedraag, maar ik—ik—ik voel me heerlijk. Kijk. Wat? Jezus was geslacht voordat er in de wereld zelfs maar de eerste spikkel aarde werd gelegd; was Jezus al geslacht. Waarom? Omdat God. . . Hier is het. Vat het. God, door voorkennis, toen Hij het Woord was in het begin, heeft Hij een gedachte waargenomen. Nu is het gewoon een gedachte; vervolgens toen Hij het sprak en zei dat het zo zal zijn, werd Jezus geslacht precies op het moment dat God het Woord sprak. En wat toen? Vierduizend jaar later kwam Hij en betaalde de prijs, wat God hier in het verleden al had gedaan door Zijn Woord. Hij moest komen. Alle duivels in de hel konden Hem niet weerhouden van te komen. God had het al gesproken.

¹⁵⁸ Nu, gelovige, hebt u uw vreugde-schoenen aan? Luister naar dit. Als u een Christen bent, als u werkelijk een kind van God bent; de Bijbel zei. . .

Dat is niet: “O, prediker!”

¹⁵⁹ Dat is de Bijbel. Er stond: “Uw namen waren geschreven in het Boek des Levens van het Lam vóór de grondlegging van de wereld.” O, tjonge! Op dezelfde tijd dat Christus... dat God zei dat Christus zou worden geslacht, schreef Hij uw naam met de Zijne. Halleluja! Daar hebt u het. Uw naam was geschreven in... .

¹⁶⁰ Hij zei: “En hij misleidde allen, groten, kleinen,” zovelen waren kerkleden, schijn-Christenen. “Hij misleidde allen wiens namen niet geschreven waren,” niet in het kerkboek, maar “in het Boek des Levens van het Lam” (wanneer?) “vóór de grondlegging van de wereld.” God schreef uw naam in het Boek des Levens van het Lam door Zijn gesproken Woord. En zond Christus, het Offer, om het te kopen om diezelfde groep te verlossen wiens namen Hij had geschreven in het Boek des Levens van het Lam vóór de grondlegging van de wereld. [Leeg gedeelte op de band—Red.]

¹⁶¹ Nu: “Hen die Hij geroepen heeft, heeft Hij gerechtvaardigd.” Hij heeft hen geroepen vóór de grondlegging van de wereld. “Hen die Hij geroepen heeft, heeft Hij gerechtvaardigd. En hen die Hij gerechtvaardigd heeft, heeft Hij al verheerlijkt.” Dezelfde God Die vóór de grondlegging van de wereld uw naam riep en hem schreef in het Boek des Levens van het Lam; in het Boek, vanaf de grondlegging van de wereld, heeft al een plaats in Glorie voor u gemaakt. “En wanneer deze aardse tabernakel wordt ontbonden, hebben wij er al één die daar op ons wacht in Glorie...?...” Daar hebt u het. Dat is het Evangelie.

¹⁶² Waar maken we ons zorgen over? Waarom lopen we rond er zo uit te zien: “Wel, ik vraag het me gewoon af”?

¹⁶³ Hef uw hoofden omhoog! De Bijbel zei: “Strekt de knikkende knieën. En hef de handen op die eens slap hingen. Laat hem die zwak is, zeggen: ‘Ik ben sterk.’” Amen.

¹⁶⁴ Want het Evangelie is verkondigd. Het is goed nieuws. En vanmorgen brengt de Heilige Geest u door het Woord het goede nieuws dat “van vóór de grondlegging van de wereld God uw naam in het Boek des Levens van het Lam schreef.” Alle duivels uit de hel kunnen het van daar niet uitwissen. Gods Woord heeft het al gesproken. Staat net zo zeker te gebeuren als God het daar schreef vóór de grondlegging van de wereld! Amen. Hoe heerlijk is onze hemelse Vader in Zijn oneindige liefde en Zijn genade om dat voor ons te doen!

¹⁶⁵ Zei: “Weest gij daarom volmaakt, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is.” Hoe kunt u dat zijn? Wanneer het niet mijn volmaaktheid is, het niet uw volmaaktheid is. Het is Zijn volmaaktheid van Zijn Woord; dat Hij u verkoos, en u heeft Hem nooit gekozen. En Hij bracht u in Christus. En u bent verzekerd met Jezus Christus en net zo volmaakt als Christus was voor God.

Want u staat niet met uzelf. U staat in Hem met één ding: “Ik geloof God.” Amen. O, ik heb Hem lief! O tjonge!

166 Aan de andere kant van Eden, amen, wat een heerlijke tijd zal het zijn op een dag, als u terug naar beneden blikte en zegt: “Waarom was ik bang? Kijk naar de vreugde die ik heb gemist.”

167 Jonge man, jonge vrouw vanmorgen, of u oude man of vrouw die nooit een Christen is geweest, God heeft voortdurend aan uw hart geklopt. [Broeder Branham klopte vier keer op de preekstoel—Red.] O ja, u komt misschien aan het einde van de weg binnen, maar u zult geen vreugde hebben. Er zullen geen sterren om u heen zijn om te schijnen. Zo wil ik niet staan.

168 Ik wil Hem horen zeggen: “Het was goed gedaan, Mijn goede en trouwe dienaar.” Ik wil Hem mijn waardering tonen.

169 Mijn arme, kleine oude grijscharige vrouw, wat zou ik graag iets voor haar willen doen, waarvan ik weet dat zij het mooi vindt, omdat ik van haar hou en ik weet dat zij van mij houdt. En als ik dat voor mijn vrouw zou doen in de menselijke liefde, wat behoor ik dan te doen om te weten dat God door genade vóór de grondlegging van de wereld mij heeft gezien; een arme kleine zondaar die wankelde en op weg was naar de hel en er niets aan kon doen? En Hij voorverordineerde mij en plaatste mijn naam in het Boek des Levens van het Lam vóór de grondlegging van de wereld. O, ik heb Hem lief! Er is helemaal geen manier om ooit te vertellen hoeveel . . . ? . . . Geen wonder zei de Bijbel: “Geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen.” O tjonge! Hoe heerlijk is God! Wilt u niet op Hem vertrouwen, als u vermoeid bent en heen en weer geslingerd?

170 Schaam u Christenen, die uzelf Christenen noemen, en met een vermoeidheid rondgaan. “Wel, ik weet het niet. En als ik naar de kerk ga, de . . .” O, u hebt een slecht excuus.

171 Laat mij u zeggen. Hef uw hoofden op. Rechtop met uw rug. O tjonge! O, gebruik geloof. Geloof is de baas. Jazeker. Geloof heeft haren op zijn borst. Broeder, ik bedoel dat het grote spieren heeft. Als het spreekt, vallen alle zorgen van de ene naar de andere kant weg.

172 Zegt de duivel: “Nu, u kunt het gewoon niet halen. U kunt dit niet doen. U schaamt zich om te getuigen.”

173 Geloof komt omhoog en zegt: “Hou je mond! Ik heb het voor het zeggen.” Amen. Zeker. Geloof neemt het initiatief. Dat is wat we vandaag nodig hebben voor iedere pelgrim in het land. Hef uw hoofd omhoog.

174 De Bijbel zei: “Toen ik . . .” David zei: “Toen ik vreesde, wandelde ik met . . . Vertrouwde ik op Hem. Toen ik vreesde, toen vertrouwde ik op Hem. Wanneer ik zelfs tot de vrees van de dood kom, de schaduwen . . .”

175 Toen Paulus er kwam, zei hij: “Dood, waar is uw engel? Graf, waar is uw overwinning?” Broeder . . .

Levens van grote mannen herinneren ons er
allemaal aan,
dat wij onze levens subliem kunnen maken,
Vertrekkend, achter ons latend
Voetafdrukken op het zand van de tijd.

176 Op een dag, ginds gezeten op de hemelse heuvels van de heerlijkheid, waar de zon in die Stad nooit zal ondergaan, waar de heiligen al aan het jubelen zijn, die oude helden van het Geloof, die terugblikken vanuit die plaatsen daarginds en zien hoe ons pad is gemaakt van Glorie. Ik wil met hen samenzitten en zien dat ik mijn hoofd in de lucht omhoog heb gedaan en op God heb vertrouwd en door ben blijven lopen in de tijd van de storm. O my!

Laten we bidden.

177 Onze hemelse Vader, wij danken U deze morgen voor Jezus. Wij danken U voor de volmaaktheid van het Evangelie, voor de vervolmaking en de eeuwige soevereiniteit van Gods eeuwige, gesproken Woord. En overeenkomstig Zijn Woord heeft Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem geroepen en ons uitverkoren en onze namen geschreven vóór de grondlegging van de wereld. Als God een woord spreekt, moet het gebeuren. Het moet gewoon gebeuren. En U sprak onze namen toen U Zijn Naam uitsprak. U koos ons, met Hem, voordat de wereld begon, dus er is niets waarvan wij zouden kunnen zeggen dat wij het hebben gedaan, Here. Het—het is niet in de mensheid. Er is niets waarover wij kunnen pochen of opscheppen. Het enige wat wij zeggen is: “God, dank U voor Uw genade. Dank U voor Uw genade, Here. Aangezien wij vreemdelingen waren, maar nu hebt Gij ons vervolmaakt met dat volmaakte Offer waarin wij staan, O God, sta in Hem vandaag, terwijl wij voorwaarts gaan.” Wij danken U, Vader, voor deze dingen.

178 Wij vragen als er hier vandaag iemand is, Here, die niet in die toestand is, mogen zij op dit moment hun enige en eeuwige en definitieve beslissing nemen voordat U Uw laatste en definitieve oproep tot hun hart doet. Wij bidden dat U het zult toestaan door Christus' Naam.

179 En terwijl wij onze hoofden neergebogen hebben; ik vraag mij af of er zo iemand hier is vanmorgen die eigenlijk in de slapende maagd is; u bent nooit wakker geworden tot het besef dat u zielen moet redden, dat u iets moet doen? En u wilt dat God Zich u herinnert als een redder van zielen; u wilt iemand zijn die uitgaat en zielen probeert te redden? Zou u uw hand willen opsteken, zeggen: “God, gedenk mij.” God zegene u. Dat is goed. In orde.

180 Is er zo iemand hier vanmorgen die nog nooit eenmaal Christus als Redder heeft aangenomen maar vanmorgen die

definitieve en eeuwige beslissing wil maken? Als u de zon ginds ziet ondergaan en u weet dat het nog maar een paar dagen zijn en dat wij hier dan niet meer zullen zijn. Dat weet u. Maar u wilt—u wilt in het Koninkrijk van God komen. U wilt dat God u ontvangt. En u gelooft dat Hij het doet en u wilt uw hand vanmorgen daarvoor opsteken dat u gelooft dat Christus u nu neemt als Zijn kind. God zegene u. En God zegene u.

¹⁸¹ Nog iemand, dat u Hem deze dag als uw persoonlijke Redder zult nemen? Dat u uw hand wilt opsteken, zeggen: “Vanaf deze dag zal ik God nu met heel mijn hart dienen. Ik geloof. En ik wil dat er aan mij gedacht wordt. Mijn hele leven heeft iets aan mijn hart geklopt en aan mijn hart geklopt en ik heb het afgewezen. En ik ben bang dat ik het nu op het verkeerde moment zou afwijzen. En dus, deze morgen, God, door genade stap ik naar voren en steek mijn hand op en zeg: ‘Wees mij, een zondaar, genadig’?”

¹⁸² Zou er nog iemand zijn? God zegene u. En zegene u kleine meisje. Ik zie jouw hand ook, schat. Goed. Iemand anders, zou u uw hand willen opsteken, en zeggen: “Gedenk mij”?

¹⁸³ Is er een teruggevallene die zou zeggen: “O, broeder Branham, ik ben een Christen, maar ik ben er een slecht voorbeeld van. Voortdurend val ik terug en doe wat verkeerd is. En ik—ik heb God lief. God nam mij door genade aan. Ik weet dat ik Zijn kind ben. Maar ik ben nooit actief geweest, ik heb nooit het werk van de Here gedaan. Ik drijf maar op de een of andere manier mee, en erin en eruit, en erin en eruit. Maar iets blijft me vasthouden, in mijn hart. Ik schaam me voor mijn getuigenis. Ik zou beschaamd zijn om God vanmorgen te ontmoeten, niet één ziel of niets. Ik—ik—ik wil dat God mij terugbrengt en mij naar Zijn bloedende zijde trekt en mij mijn pak slaag geeft wat ik verdien en mij vanaf deze dag voortaan een echte Christen laat zijn. Ik zal mijn hand opsteken naar God. Dat is wat ik wil dat U doet, God.”

¹⁸⁴ God zegene u, dame. God zegene u, u, u, u. Dat is . . . Nu, God ziet uw hart. En velen van u die uw handen hebben opgestoken, ik ken u. Ik ken uw leven dat op en neer gaat. Terwijl u . . . (De rest van de Christenen zijn aan het bidden.) Ik ken uw op en neer toestand. Ik weet hoe u terugvalt. God weet het hoeveel te beter als ik het wist. Ik zie u naar het altaar komen, proberen een begin te maken en teruggaan; proberen een start te maken en teruggaan.

¹⁸⁵ Er viel een man een paar dagen geleden dood neer, die hier vroeger zondagsschool les gaf. Ik vrees dat een deel van zijn mensen hier zijn. Ik zou de naam noemen, velen van u weten over wie ik spreek. Die man zou naar de kerk komen, hij zou teruggaan; hij zou naar de kerk komen, hij zou teruggaan. Hij wilde goed doen. Hij had een ervaring met God. Hij was een goed man in zijn hart, maar hij begon te veel met de wereld te

morrelen. Hij stierf als een jonge man. Hij verliet de wereld. Nu vraag ik me af wat zijn beloning zal zijn. Ziet u? Doe dat niet. Doe dat niet, vriend. Blijf in het harnas.

¹⁸⁶ Als die man vandaag terug zou kunnen komen op aarde en ginds in de stad kon staan, waar ook maar, op de plek waar hij stierf, zou hij schreeuwen en zo hard als hij kon naar de tabernakel rennen. Tjonge, ik zeg u, er zouden zielen gered worden deze komende week, als hij hier zou komen. Hij is nu over de streep. Maar onthoud, zolang er een eeuwigheid is, zo diep als er een hemel is, zullen ze nooit meer een kans hebben om een ziel te redden, nooit meer een kans hebben om voor God te leven. Hij heeft zijn definitieve beslissing genomen.

¹⁸⁷ Wat met de uwe vanmorgen? Laten we het goed maken voor God, terwijl we onze hoofden gebogen hebben. Geef ons het kleine akkoord: "Aan de andere kant van de Jordaan."

Aan de andere kant . . .

Nu, blijf bidden.

. . . van de Jordaan,
In de lieflijke velden van Eden,

Langzaam nu, allemaal.

Waar de Boom des Levens bloeit,
Daar is rust voor u.

Jezus breekt elke keten,
Jezus breekt elke keten,
Jezus . . .

Wat houdt u tegen?

. . . elke keten,
Wanneer Hij u vrijmaakt!

'k Zal Hem immer, immer prijzen,
'k Zal Hem immer, immer prijzen,
'k Zal Hem immer, immer prijzen,
Want Hij maakt mij vrij!

Nu, allemaal samen, langzaam.

Aan de andere kant van de Jordaan, (Net over
de rivier ginds.)

In de lieflijke velden van Eden
Waar een Boom des Levens bloeit,
Daar is rust voor u.

Wel, Jezus breekt elke . . .

¹⁸⁸ De ketenen van onverschilligheid, de religieuze ketenen, de denominatie ketenen, de ketenen van zonde, de ketenen van ongelooft.

Jezus . . . (Zijn tegenwoordigheid is nabij) . . .
elke keten.

Neem gewoon uw beslissing.

Wanneer Hij u vrijmaakt!

'k Zal Hem immer, immer prijzen,

God zegene u, dame.

. . . Hem prijzen,

¹⁸⁹ Nog iemand, laat de ketenen die u omringen verbroken worden. Wilt u vandaag niet vrij zijn? Waarom doet u slechts alsof? Wel, u bent slechts ellendig voor uzelf, als u niet vrij bent; de Heilige Geest, al de brokken opzij, de Geest van God Die door uw hart heen beweegt. God zegene u, zuster.

Aan de andere kant. . .

¹⁹⁰ Misschien houdt een klein oud ding u terug. Wilt u niet gered worden? Ik hoop dat onze namen met elkaar verstrengeld zijn. God zegene u, broeder. Ik hoop dat onze namen met elkaar verstrengeld zijn ginds in Glorie als sterren van God die voor eeuwig stralen. Omkijken en zeggen: "Daar staat broeder Branham."

¹⁹¹ Ik zal zeggen: "O ja, broeder. Herinnert u zich nog daar beneden in de tabernakel die morgen?"

. . . bloeit,

Daar is rust voor u.

'k Zal Hem immer, immer prijzen, (Wilt u het niet doen?)

. . . zal Hem immer, immer prijzen,

Ik. . .

¹⁹² Teruggevallene, wilt u zich nu niet naar het altaar begeven?

. . . immer. . .

Dat kleine oude iets dat in uw weg staat. Jezus verbreekt die keten. Kom op.

Wanneer Hij u bevrijdt!

Daar aan het kruis waar mijn Redder stierf,
Daarginder waar ik om reiniging voor mijn
zonde riep;

O, daar aan mijn hart werd het Bloed
aangebracht;

Glorie aan Zijn Naam!

O, glorie aan Zijn dierbare Naam!

O, glorie. . .

¹⁹³ Zondaarvriend, hier bij het altaar, teruggevallene, vertel Hem er nu over. Waar was het?

Daar aan mijn hart was het. . .

¹⁹⁴ U knielt daar alleen met God nu. Hij kijkt naar u. Zelfs geen musje kan vallen zonder dat Hij het weet.

O kom naar deze Fontein zo rijk, lieflijk, zacht,
 195 Als u nooit de Heilige Geest hebt ontvangen, kom. Hij is hier.

. . . aan de voeten van de Redder;
 O, spring er vandaag in en wordt geheel
 gemaakt;
 O, glorie aan Zijn . . . (Hou het nu daar.)

196 Terwijl met uw hoofden gebogen. Hebt u het ooit opgemerkt, mensen die Christus ontvangen? Let op in wat voor een plaats ze waren, hoe ze het kregen, u ziet ze op dezelfde manier handelen. Jazeker. Als het van ketterij is en opgewerkt en emotioneel, zal het kind zo opgevoed worden. Zo zal het gaan. Als het koud, formeel en onverschillig is; zo zijn ze meestal. Ze ontvangen dat soort geest, want dat is wat er daar dan aan het werk is.

197 Breng mij naar het kruis. Breng mij naar een plaats waar er een Geest in beweging is Die mijn hart verzacht. "Al spreek ik met de tong van mensen en engelen, al geef ik al mijn goederen om de armen te voeden, mijn lichaam om als offer verbrand te worden, heb ik kennis om alle geheimenissen te kennen en al deze dingen; het zal allemaal falen. Maar wanneer dat wat volmaakt is, gekomen is, wat liefde is, zal het voor eeuwig standhouden." Liefde bewerkt geloof.

198 Wilt u nu niet komen terwijl dit heerlijke, nederige, lieflijke gevoel van de Heilige Geest hier nu bij het altaar beweegt. Kniel gewoon neer, zeg: "God, wees mij genadig. Ik wil dat U mij nu, in mijn hart, deze Geest geeft Die in de gemeente is. Ik kniel nu en ik vraag het. En door geloof geloof ik dat U het mij zult schenken." U zult van hier weglopen als een van de meest nederige, lieflijkste geesten. Dan zal het allemaal voorbij zijn.

Ik ben zo wonderlijk gered van zonde,
 Jezus verblijft zo lieflijk in mij;
 O, daar bij het kruis waar Hij mij binnen nam;
 Glorie voor Zijn Naam!
 Glorie . . .

199 Terwijl wij dit zingen, vraag ik me af of er ook Christenen zijn die hun leven opnieuw zouden willen toewijden met dezen hier bij het altaar die gekomen zijn voor de Heilige Geest en voor redding. Zou u samen hier vooraan met ons willen knielen, een paar ogenblikken met ons bidden? Alles wat u nodig hebt, ongeacht wat het is. Als het ziekte is, hebt u genezing nodig. Als het problemen zijn en u hebt verlichting nodig, als u ongerust bent en zich zorgen maakt, vrede nodig hebt: kom nu, wilt u niet?

O kom naar deze Fontein zo rijk en lieflijk;
 Werp uw arme ziel aan de Heilands . . .

Zo blij om zo velen te zien komen vanmorgen.

. . . er vandaag in en wordt geheel gemaakt;
 Glorie voor . . .

²⁰⁰ Ziet u, het is een werk van de Heilige Geest. Hij doet dit. "Voor . . ." Niet emotioneel. Degelijk, diep. 't Is niet fanatiek. Het is niet formeel. Het is liefde die ons trekt, ons dwingt.

Daar aan mijn hart werd het Bloed
aangebracht;
O, glorie voor Zijn Naam!

²⁰¹ Wonderbaar! Iedereen buigt nu gewoon. Houdt u hier niet van? Ik weet niet hoe u zich voelt, maar ik voel gewoon alsof in mijn hart u gewoon tranen voelt in uw binnenste, die neerkomen. Gods Heilige Geest gewoon in beweging, Hij doet het werk. Broeder, geef mij zo'n gemeente, die echt verbroken is, die naar het huis van de Pottenbakker gaat om opnieuw gevormd te worden.

Jezus, bewaar mij dicht bij het kruis,
Daar is een dierbare Bron,
Vrij voor allen . . .

²⁰² Laat het gehoor nu helpen dat te zingen, terwijl de boetvaardigen bij het altaar staan te vragen.

Vloeit van Golgotha's Bron.

In het kruis, in het kruis,
O, zij mijn glorie voor immer;
En mijn opgenomen ziel zal
Rust vinden voorbij de rivier.

²⁰³ O God, onze Vader, wij komen tot U vandaag, nederig, verbroken. De Heilige Geest Die in het Woord komt. Christenen zijn zo dank- . . . en U zo dankbaar, dat zij U hebben aangenomen, wedergeboren zijn. Gij hebt dit verordend vanaf de grondlegging van de wereld. U hebt het uitgesproken. U zei: "Ik heb u vele dingen te vertellen, die Ik u nu niet kan vertellen. Maar wanneer Hij, de Heilige Geest, is gekomen, zal Hij u deze dingen openbaren en zal Hij u onderwijzen en u leiden." Wij zijn vanmorgen zo dankbaar voor de Heilige Geest Die het Woord van God openbaart. U zei: "En Hij zal deze dingen tot Mijn . . . tot uw gedachtenis brengen, die Ik tot u gezegd heb. En Hij zal u dingen die komen gaan, tonen."

²⁰⁴ Wij zijn zo blij dat Hij vandaag bij ons is. En door het onderwijzen van het Woord en de werking van de Heilige Geest heeft gezorgd dat Christenen wakker zijn geworden, heeft gezorgd dat zondaars tot U komen, dat teruggevallenen zich opnieuw toewijden. Vader, zij zijn op het altaar. Heeft gezorgd dat de zieken en de vermoeiden die aangevochten zijn geweest hun hoofden komen buigen om genezing voor hun lichaam aan te nemen, wetend dat Uw gesproken Woord de Waarheid is. Al het andere zal falen, maar Uw Woord kan nooit falen. Waarheid! "U zult de Waarheid kennen en de Waarheid zal u vrijmaken."

205 En wij komen om deze morgen aan te nemen wat U voor ons voorzien hebt in Uw plaatsvervangend lijden en de verzoening bij Uw dood wat U voor ons hebt gedaan. En wij ontvangen het vrijelijk, Here Jezus. Wij geloven het Woord van God. Wij geloven dat U beloofde: “Hij die tot Mij zal komen, zal Ik geenszins uitwerpen.” O God, wat een belofte! Het maakt niet uit waar het voor is, U hebt gezegd: “Als u bidt, geloof dat u ontvangt waar u om vraagt. U zult het ontvangen.”

206 Nu, Vader, als wij het werkelijk geloven, is het geregeld. Wij geloven het. Het is gedaan. Dan handelen wij naar onze belijdenis, dat U het voor ons hebt gedaan. Niet dat wij waardig zijn; wij zijn onwaardig. Maar door Uw onverdiende genade die wij door U hebben, geloven wij dat het werk volbracht is.

207 En terwijl deze boetvaardigen en degenen die vanmorgen komen zich toewijden, en aan degenen die komen voor de weldaden van hen die lijden, zoals David zei: “Zegen de Here, o mijn ziel, en vergeet niet al Zijn weldaden; Die al mijn ongerechtigheid vergeeft, mijn terugvallen; en Die al onze ziekten geneest.” Dat zijn de weldaden van de gelovige. En wij ontvangen het door geloof vanmorgen, door te komen op het Woord van God dat gesproken werd vóór de grondlegging van de wereld. Als het onmogelijk was dat het niet zou gebeuren, zo is het onmogelijk voor ons om niet te krijgen waar wij om vragen als wij erom vragen met geloof, gelovend. En dat ligt in ons hart, Here, om te ontvangen waar wij om gevraagd hebben.

208 Jezus, houd ons dicht bij het kruis. Wanneer de vijand binnenkomt als een vloed, Here, richt een standaard tegen hem op. Zegen deze kleine wachtende gemeente. God, moge Uw Heilige Geest dezen nemen die hun leven hebben toegewijd, deze mannen en vrouwen die bij het altaar geknield hebben. Die zondaars die kwamen en hun hoofden hebben gebogen, neem ze in Uw Koninkrijk.

209 Here, ik beseft dat het hun eigen persoonlijk toestand is; het ogenblik dat zij U geloofden, dat is het ogenblik dat U hen ontving. Want U zei: “Niemand kan komen tenzij Mijn Vader hem trekt. En allen die komen, Ik zal hem eeuwig leven geven en zal hem opwekken op de laatste dag.” Dat is Uw Woord, Here. Wij geloven het.

210 En het is gedaan, het werk is volbracht en wij danken U daarvoor. Wij danken U voor de genezing van ieder lichaam, voor iedere vermoeide ziel, voor alles wat Uw . . . Zij die zwakke handen hadden die neerhingen, zij die angstig zijn geweest, zij die het hebben betwijfeld. David zei: “Toen ik vreesde, angstig werd, toen heb ik op U vertrouwd en wandelde verder.”

211 God, laten we vanmorgen onze hoofden opheffen; geen lafaards, maar Christenen, die geloven in Jezus Christus. Mogen wij verder lopen, met ons getuigenis dat straalt. Mogen wij,

door de genezing van ons lichaam, door het getuigenis van onze redding, mogen wij anderen voor U winnen. Sta het toe, Vader, terwijl wij alles op het altaar hebben gelegd. Sta het toe tot Uw glorie, als wij U geloven en op U wachten, Here.

²¹² Hier is waar wij gewoon baden in Uw schoonheid, gewoon baden in Uw belofte, voelen hoe die glorieuze Heilige Geest ons naar U toetrekt. Wat hebben wij U lief! Hoe loven wij U!

²¹³ Hoe aanbid ik U, Here! Ikzelf hier achter deze geheiligde preekstoel, met mijn handen omhoog naar U, ik aanbid U, mijn God. Ik aanbid U. U bent mijn Genezer, mijn Redder, mijn Koning, mijn Voorziener, mijn Vader, mijn Broeder! Mijn alles in alles rust in U. U bent mijn kracht. Ik, in het openbaar . . . U . . . David zei: "Ik zal U prijzen in de gemeente van de heiligen." En ik zal U prijzen voor de geheiligden vanmorgen. Ik prijs U dat u mij genas. Ik prijs U voor mijn leven. Ik prijs U voor mijn gezondheid. Ik prijs U voor de goedheid die U aan mij heeft getoond. Ik prijs U voor mijn vrienden. Ik prijs U voor alles, Here. U bent wonderbaar, vreugde onuitsprekelijk en vol van glorie! Hoe prijs ik U!

²¹⁴ Hoe ik U kan aanbevelen aan de vermoeide! Hoe ik U kan aanbevelen aan de zondaar, als een Redder! Hoe ik U kan aanbevelen aan de zieke als een Genezer! Hoe ik U kan aanbevelen aan de zwerver als een Koning! O, wat heb ik U lief deze morgen! Hoe ik U kan aanbeveel—aanbevelen, Here, aan hen die verdrukt zijn om—om de vreugdevolle vreugde in het kamp te zijn! Hoe wij U danken!

²¹⁵ O, U bent een Rots in een vermoeid land, de Schuilplaats in de tijd van de storm; de Alfa, Omega, het Begin en het Einde; de Roos van Saron, de Lelie van het Dal, de Morgenster! O, wat hebben wij U lief! Hoe wij U aanbidden en U prijzen, Gij weergalozes Eeuwige! Wij loven U. O, wij zullen U prijzen en U loven door alle eeuwen heen!

²¹⁶ Ontvang ons, Here, als wij deze zegeningen aanbieden, de vruchten van onze lippen. U zei dat wij "een bijzonder volk zijn, een koninklijk priesterschap, dat geestelijke offers brengt, de vruchten van onze lippen lof brengend aan Zijn Naam." Hoe loven wij Hem! Hoe aanbidden wij Hem, voor eeuwig en altijd! O, ontvang de lofprijzingen van ons hart dat onze lippen uitdrukken, Here, dat uit het diepst van een rein hart wij U loven. Wetende dat het niet is wat wij zouden kunnen doen. Het is niet ons leven; het is Zijn leven. Het is niet onze redding; het is Zijn redding. Het is niet onze hemel; het is Zijn hemel. O, wij zijn niet onze eigen werken; wij zijn Zijn werken. Het is niet onze genade; het is Zijn genade. Niet onze glorie; maar Zijn glorie. Niet onze kracht; maar Zijn kracht. O, wat hebben wij U lief! Niet onze gemeente; maar Zijn gemeente. Hoe loven wij U, want dat zijn onze harten, Here. Dat zijn onze harten. Ontvang ons.

217 O God, geef de kleine Branham Tabernakel een uitstorting van de Geest. Wilt U, Here? O, wij zijn behoeftig hier op de hoek. God, laat de regens van zegen neerdalen. Stort de regen van God uit, de eerste en de laatste.

218 Doop onze voorganger opnieuw, Here. Zet hem in vuur en vlam met het Evangelie. Wij houden van hem vandaag, Here. Hij is Uw dienaar. Wij bidden dat U zijn hart zal zalven.

219 Zalf de harten van de andere predikers in het gebouw vanmorgen en van ieder lid. Mogen wij van hier vertrekken, Here. . .

220 En vergeet niet Uw arme onwaardige dienstknecht, ik zelf, Here. Dat U mij opnieuw zult zalven met de Heilige Geest. Sta het toe, Here.

221 Geef ons deze zegeningen. Wij wachten nederig voor het altaar, wetend dat wij het ontvangen, en baden ons in Uw Heilige Geest; en schamen ons niet voor het Evangelie van Jezus Christus, de kracht van God, tot redding. Hoe danken wij U daarvoor!

222 Op een glorieuze dag hopen wij U te zien, Here, onze handen te leggen op de voeten van Degene Die vandaag bij ons staat, Die wij niet kunnen zien, maar waarvan wij weten dat Hij hier is. Hoe prijzen wij Hem!

. . . ondergaan in die stad,
De zon zal nooit ondergaan;
De bloemen bloeien voor altijd,
En de zon, die zal nooit ondergaan.

Ik voel om verder te reizen, jawel,
Ik voel om verder te reizen;
De bloemen bloeien voor altijd,
En de zon, die zal nooit ondergaan.

Hoevelen voelen zich zo? Steek uw hand omhoog.

. . . voel om te juichen, soms heb ik dat,
Ik voel om te juichen, jawel;
De bloemen bloeien voor altijd,
En de zon, die zal nooit ondergaan.

Ik voel om verder te reizen, jawel,
Ik voel om verder te reizen;
De bloemen bloeien. . . (. . . ? . . .)

223 U bent Degene aan het hoofd van de boot, Here. U weet er alles over. Wij vragen om deze zegen in Christus' Naam. Amen.

224 Dierbare hemelse Vader, als wij langs het altaar gaan en de handen leggen op degenen die misschien op verdere zegen wachten, moge de Heilige Geest, Die net niet precies op de juiste manier aanraakte. . . Maar wij bidden, hemelse Vader, dat

U de zegen zult geven...?. . .O, spreek, hemelse Vader, heb medelijden met onze zuster.

225 Dierbare hemelse Vader, terwijl deze lieve vrouw hier naar voren loopt door geloof. . . Vele dagen is zij hier geweest; deze grijze haren en rimpels. . .?. . .Maar dat een heleboel hard werk hier gepasseerd moet hebben. Ongetwijfeld dat deze handen door de bladzijden van de Bijbel heen zijn gegaan, naar U zijn opgeheven. Ongetwijfeld oprecht van hart, vanmorgen, toen ze deze kerk binnen strompelde met een kruk onder haar arm. Maar nu, door geloof legt zij die neer, om weg te lopen. Genees haar, Here. Ze komt voor de zegeningen van God. Ik bid, God des hemels, dat U haar zegent. En moge zij het nooit meer nodig hebben voor de rest van haar dagen. Geef haar kracht in haar lichaam. Laat haar zielen voor U winnen, Here, voor het Koninkrijk van God. In Jezus Christus' Naam. Amen.

226 God zegene u, zuster. U zult niet. . . U hoeft die oude kruk, geloof ik, niet meer te gebruiken. U bent in orde en ik geloof dat u er zonder naar huis zult gaan. Amen. Wanneer u het gebouw verlaat, leg hem op uw schouder en loop naar buiten. Het zal allemaal voorbij zijn.

227 Vader God, wij bidden dat U deze vrouw die hier vandaag staat wilt zegenen. Maak haar helemaal gezond. Sta het toe, Vader. Wij leggen haar de handen op en geloven het in Jezus' Naam.

228 Vader God, wij leggen de handen op zuster Slaughter en vragen dat zij genezen wordt. [Leeg gedeelte op de band—Red.]

229 Dierbare God, wij leggen de handen op onze. . .[Leeg gedeelte op de band—Red.]

230 Ik weet niet hoe u zich voelt. Ik zal het couplet zingen; zingt u het refrein met mij mee.

De eerste om te sterven voor dit plan van de
Heilige Geest,
Was Johannes de Doper, hij stierf als een man;
Toen kwam de Here Jezus, zij kruisigden Hem,
Hij predikte dat de Geest de mens zou redden
van zonde.

Blijft druppelen van bloed, ja, het druppelt van
bloed,
Dit Heilige Geest Evangelie, (Ik hou ervan.) het
druppelt van het bloed,
Het bloed van discipelen (Laat de wereld
zeggen wat ze willen.) die stierven voor de
Waarheid,
Dit Heilige Geest Evangelie blijft druppelen
van bloed.

Toen stenigden ze Stefanus, hij predikte tegen
de zonde
Hij maakte hen zo kwaad, dat ze zijn schedel
insloegen;
Maar hij stierf in de Geest, hij gaf de geest,
En ging om zich bij de anderen te voegen, die
leven gevende schare.

Bleef druppelen van bloed, . . .
Dit Heilige Geest Evangelie, het druppelt van
bloed,
Het bloed der discipelen die stierven voor de
Waarheid,
Dit Heilige Geest Evangelie, druppelt van
bloed.

Er is Petrus en Paulus en Johannes de
goddelijke,
Zij gaven hun leven zodat dit Evangelie kon
schijnen;
Zij vermengden hun bloed met de profeten
vanouds,
Zodat het ware Woord van God eerlijk verteld
kon worden.

Blijft druppelen van het bloed, ja, druppelt van
bloed,
Dit Heilige Geest Evangelie, het druppelt van
bloed,
Het bloed der discipelen die stierven voor de
Waarheid,
Dit Heilige Geest Evangelie, het druppelt van
bloed.

Zielen onder het altaar, ze roepen: "Hoelang?"
Voordat de Here degenen bestraft die verkeerd
hebben gedaan; (Luister.)
Maar er zullen er meer zijn die hun levensbloed
zullen geven,
Voor dit Heilige Geest Evangelie en zijn
karmozijnrode stroom.

O, het blijft druppelen van bloed, ja, het
druppelt van bloed,
Dit Heilige Geest Evangelie, het druppelt van
bloed,
Het bloed der discipelen die stierven voor de
Waarheid,
Dit Heilige Geest Evangelie druppelt . . .

²³¹ Hoevelen zijn vanmorgen blij dat u de Heilige Geest hebt ontvangen? Steek uw handen omhoog. Is het niet wonderbaar? Zeker.

Het druppelt van . . .

²³² Schud de hand van uw vriend die naast u staat.

. . . druppelt van bloed,

Zeg: “Prijs de Here, broeder, voor al Zijn goedheid.”

. . . Heilige Geest Evangelie druppelt van
bloed,

O, het bloed van discipelen die voor de
Waarheid stierven,

Dit . . .

God zegene u, broeder. God zegene u.

. . . Evangelie druppelt van bloed.

O, het druppelt van bloed . . .

Dat is het. Steek uw handen omhoog.

. . . het druppelt van bloed,

Dit Heilige Geest Evangelie druppelt van
bloed,

Het bloed der discipelen die stierven voor de
Waarheid,

Dit Heilige Geest Evangelie druppelt van
bloed.

Het druppelt van bloed, (Halleluja!) druppelt
van bloed,

Dit Heilige Geest Evangelie, o, het druppelt
van bloed, (. . . ? . . .)

. . . met bloed, ja, het druppelt met bloed,

Dit Heilige Geest Evangelie, het druppelt van
bloed.

Iedereen, zing het!

Het bloed van discipelen . . .

²³³ God zegene u, zuster. [De zuster zegt, “Broeder Branham . . . ? . . . —Red.] Ja. [“ . . . ? . . . de afgelopen drie jaar.”] Wonderbaar! Zo blij om dat te horen. [“Ze zei tegen mij, als ik de kans zou hebben om met u te praten, om ‘Hallo’ tegen u te zeggen,”] Gods zegen!

²³⁴ Een dame voor wie net werd gebeden; ze loopt nu al drie jaar en verheerlijkt God.

Laten wij nu dit goede oude lied zingen. Hoevelen houden hiervan?

Geloof in de Vader, geloof in de Zoon,
Geloof in de Heilige Geest, drie in de Ene.

Goed zuster, speel het.

Geloof in . . . de Zoon,
 Geloof in de Heilige Geest, drie in de Eén.
 Demonen zullen beven en zondaars ontwaken:
 O, geloof in Jehova zal alles doen . . .

²³⁵ Hoevelen houden van een goede blijde menigte zoals dit? Wel, God zegene u zuster. Laten we nu allemaal zingen. Iedereen, uit volle borst. God zegene u zuster. Dank u zuster. God zegene u. Amen. God zegene u. [Een broeder spreekt tot broeder Branham—Red.] Ja. Amen. Amen. God zegene u. God zegene u.

²³⁶ [Een zuster spreekt tot broeder Branham—Red.] God zegene u mijn dierbare zuster. God zegene u zuster.

²³⁷ [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . uw handen op en zing het nu.

God zij met u tot wederzien,

²³⁸ God zegene u zuster Kelly. Zo blij u hier te zien! [Zuster Kelly spreekt tot broeder Branham—Red.] Jazeker. God zegene u.

²³⁹ Iedereen weet wie dit is die juicht. Het is zuster Kelly. Weet u, ze zou . . . De—de duivel probeerde haar hier te doden in een auto-ongeluk en hadden haar daar in het ziekenhuis, helemaal opengesneden, en zeiden dat ze nooit meer zou lopen en alles. Maar Gods genade! Zij was degene genezen. Die klonk als het Leger des Heils hier vanochtend. Laten we samen met haar de Here prijzen, iedereen! Komt u allen zuster Kelly ontmoeten en schud haar de hand als u langskomt.

²⁴⁰ Ik weet dat jullie allemaal blij zijn om uw zuster te zien. En hier, kom hier en geef haar een hand hier bij het altaar. Iedereen, iedereen. “Blij om u te zien!” Wel, prijs de Here!

Tot w’elkaar weerzien! Tot w’elkaar weerzien!
 God zij met u tot w’elkaar weerzien!

Broeder Neville.

Tot w’elkaar weerzien! Tot w’elkaar weerzien!
 Tot w’elkaar weerzien aan Jezus’ voeten; (Tot
 w’elkaar weerzien!)
 Tot w’elkaar weerzien! Tot w’elkaar weerzien!

God zegene u broeder Neville. Amen. God zegene u.

²⁴¹ Laten we nu stoppen en onze hoofden een ogenblik buigen, wilt u, terwijl broeder met ons sluit. Buig uw hoofden een ogenblik in gebed. Broeder Neville, als u wilt.

HET BOEK DES LEVENS VAN HET LAM DUT56-0603
(The Lamb's Book Of Life)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagmorgen 3 juni 1956 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org